DZIENNIK RZADOWY

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami Oświecimskiém i Zatorskiém, tudzież z Wielkiém Księstwem Krakowskiém.

Rok 1853.

Oddział piérwszy.

Część LX.

Wydana i rozesłana dnia 14. Lutego 1854.

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

Jahrgang 1853.

Erste Abtheilung.

LX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 14. Februar 1854.

237.

Patent Cesarski z dnia 29. Października 1853.,

(Dziennik praw Państwa, część LXXVIII., nr. 236., wydana dnia 24. Listopada 1853.),

obowiązujący w Królestwach Galicyi i Lodomeryi, w Wielkiém Księstwie Krakowskiém i w Księstwie Bukowińskiém,

wyday w przedmiocie utworzenia funduszów wynagrodzenia za zniesione ciężary gruntowe w powyższych krajach koronnych.

My Franciszek Józef Piérwszy,
z Bożéj łaski Cesarz Austryacki;
Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Król Jerozolimy i t. d.; Arcyksiążę Austryi; Wielki Książę Toskanii i Krakowa; Książę Lotaryngii, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki Książę Siedmiogrodu; Margrabia Morawii; Książę Górnego i Dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacency i Gwastali, Oświecima i Zatora, Cieszyna, Fryulu, Raguzy i Zadry; uksiążęcony Hrabia Habsburga, Tyrolu, Kiburga, Gorycyi i Gradyski; Książę Trydentu i Bryksenu; Margrabia Górnéj i Dolnéj Luzacyi i na Istryi; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga i t. d.; Pan Tryestu, Kattary i na Marchii Windyjskiéj; Wielki Wojewoda Województwa Serbii i t. d. i t. d.

Dla przeprowadzenia §§fów 1. i 22. Naszego Patentu z dnia 25. Września 1850. r., którego moc obowiązująca rozciąga się niniejszém i na Wielkie Księstwo Krakowskie i na Księstwo Bukowińskie, uchwaliliśmy, po wysłuchaniu Naszych Ministrów i zasiągnieniu zdania Naszéj Rady Państwa, wydać następujące postanowienia, i nakazujemy, ażeby takowe w Królestwach Galicyi i Lodomeryi, tudzież w Wielkiém Księstwie Krakowskiém i Księstwie Bukowińskiém w wykonanie zaprowadzone zostały.

237.

Kaiserliches Patent vom 29. Oktober 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte LXXVIII. Stück, Nro. 236, ausgegeben am 24. November 1853)

wirksam für die Königreiche Galizien und Lodomerien, das Großherzogthum Krakau und das Herzogthum Bukowina,

über die in diesen Kronländern zu errichtenden Grundenlastungsfonde.

Wir Franz Joseph der Erste,

von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich;

König von Ungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedigs, von Dalmazien, Kroazien, Slawonien, Galizien, Lodomerien und Illirien, König von Jerusalem ꝛc.; Erzherzog von Oesterreich; Großherzog von Toskana und Krakau; Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steyer, Kärnthen, Krain und der Bukowina; Großfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma, Piazenza und Guastalla, von Auschwitz und Zator, von Teschen, Friaul, Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von Habsburg und Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Brixen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und in Istrien; Graf von Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg ꝛc.; Herr von Triest, von Kattaro und auf der windischen Mark; Großwojwod der Wojwodschaft Serbien ꝛc. ꝛc.

haben zur Durchführung der §§. 1 und 22 Unseres Patentes vom 25. September 1850, welches hiemit auch auf das Großherzogthum Krakau und das Herzogthum Bukowina ausgedehnt wird, nach Vernehmung Unserer Minister und nach Anhörung Unseres Reichsrathes, die nachfolgenden Bestimmungen zu beschließen befunden, und verordnen, daß dieselben in den Königreichen Galizien und Lodomerien, dann in dem Großherzogthume Krakau und in dem Herzogthume Bukowina, zur Ausführung gebracht werden.

Fundusze wynagrodzenia.

§. 1.

Dla udzielania wynagrodzenia w kapitale, tudzież dla wypłacania procentów od kapitałów wynagrodzenia za wszelkie dochody, jakiekolwiek zniesionemi zostały przez przeprowadzenie uwolnienia gruntów od ciężarów, ustanowionemi będą następujące fundusze wynagrodzenia w siedzibach Komisyj krajowych, a mianowicie:

a) dla obrębu administracyjnego lwowskiego;

b) dla obrębu administracyjnego krakowskiego, Królestw Galicyi i Lodomeryi;

c) dla Wielkiego Księstwa Krakowskiego, i dla

d) Księstwa Bukowińskiego.

Rzeczone cztéry fundusze wynagrodzenia natychmiast w życie wejść powinny.

Uposażenie takowych,

§. 2.

Do tych funduszów wynagrodzenia wpływać będą:

1. renty i kapitały, które zobowiązani opłacać muszą w skutku prawomocnych orzeczeń, w przedmiocie wynagrodzenia wydanych;

2. dopłaty do podatków i inne opłaty, przeznaczone na pokrycie dodatków krajowych;

3. kwoty, które, w danym razie, Skarb Państwa płacić będzie do funduszu wynagrodzenia, a to w skutku bezpośrednio na nim ciążącego obowiązku wynagrodzenia niektórych rodzajów opłat od zmiany w posiadaniu;

4. fundusze krajowe, przeznaczone na wynagrodzenie świadczeń zniesionych;

5. czynsze dzierżawne i ceny kupna, zyskane za uwolnione pustki w Galicyi i Bukowinie.

Zaliczki ze Skarbu Państwa.

§. 3.

Obrachowanie zaliczek w kapitałach i rentach, które Skarb Państwa wypłacił prawo mającym do końca Października 1853. r., tudzież obrachowanie kapitałów wraz z procentami po pięć od sta, które do tegoż dnia zobowiązani do Skarbu wpłacili, odwieść należy do terminu wyżwspomnionego.

Entlastungsfonde.

§. 1.

Zur Leistung der Kapitals-Entschädigung und Verzinsung der Entlastungskapitalien für alle in Folge der Durchführung der Grundentlastung aufgehobenen Bezüge sind folgende Entlastungsfonde am Sitze der Landeskommissionen zu errichten, und zwar:

a) für das Verwaltungsgebiet Lemberg;

b) für das Verwaltungsgebiet Krakau, die Königreiche Galizien und Lodomerien, dann

c) für das Großherzogthum Krakau, und

d) für das Herzogthum Bukowina.

Diese vier Entlastungsfonde haben sofort in's Leben zu treten.

Deren Dotazion.

§. 2.

In diese Entlastungsfonde haben einzufließen:

1. die von den Verpflichteten in Folge der endgiltigen Entlastungs-Aussprüche zu zahlenden Renten und Kapitalsbeträge;

2. die zur Deckung der Landesbeiträge bestimmten Steuerzuschläge und andere Abgaben;

3. jene Beträge, welche, in soferne der Fall eintritt, der Staatsschatz in Folge der ihn unmittelbar treffenden Entschädigung für einige Arten von Veränderungsgebühren dem Entlastungsfonde zu zahlen hat;

4. Landesfonde, die zur Entschädigung für aufgehobene Leistungen bestimmt werden;

5. Pacht- und Kaufschillinge für entlastete öde Gründe in Galizien und in der Bukowina.

Vorschüsse aus dem Staatsschatze.

§. 3.

Ueber die von dem Staatsschatze an die Berechtigten bis Ende Oktober 1853 geleisteten Kapitals- und Renten-Vorschüsse einerseits, sowie über die bis dahin in denselben eingeflossenen Kapitals-Zahlungen der Verpflichteten nebst fünfperzentigen Zinsen andererseits, ist auf den obigen Termin Abrechnung zu pflegen.

Pretensye Skarbu do funduszu wynagrodzenia zapisanemi będą w księgach kredytowych funduszu. Tak samo postąpić należy względnie tych kwot, które od dnia 1. Listopada 1853. r. Skarb Państwa jako zaliczki udzieli funduszowi wynagrodzenia dla przeprowadzenia bez przerwy operacyj jego.

Postanowienia szczegółowe.

a) Względem orzeczonego wpłacania ciążących na zobowiązanych:

1. Rent.

§. 4.

Renty, które na mocy orzeczenia, na zobowiązanych do opłacania przypadają, pobiérane będą w kwocie wynoszącéj pięć procentów kapitału wynagrodzenia, przez c. k. urzędy podatkowe wraz z podatkiem gruntowym z góry, w zwykłych terminach podatkowych, nie dopuszczając zaległości, w razie opóźnienia lub wzbraniania się zapłaty sciąganemi być winny przez środki przymusowe, jakie prawnie są przepisane przy sciąganiu podatków gruntowych, i do funduszu wynagrodzenia będą oddawanemi.

2. Kapitałów.

§. 5.

a) Kapitały aż łącznie do pięciu złr. monetą konwencyjną, a to ze względem na całą powinność zobowiązanego, powinny być spłacone w jednym roku;

b) kapitały aż łącznie do dziesięciu złr. m. k. również ze względem na ogólną powinność zobowiązanego spłacone być powinny w przeciągu lat dwóch; zaś

c) kwoty resztujące, które pozostają przy podzieleniu większych kapitałów przez dziesięć, powinny być spłaconemi, jeżeli nie przenoszą sumy pięciu reńskich, w przeciągu jednego roku, jeżeli zaś przenoszą tę sumę, w przeciągu lat dwóch.

Wspomnione termina liczyć należy od dnia, w którym wystósowaném zostało rozporządzenie, polecające urzędowi podatkowemu sciąganie tych opłat.

§. 6.

Wszelkie inne kapitały spłaconemi być muszą po upływie terminu jednego roku, obliczonego według przepisu §. 5., w przeciągu czasu, nie mającego żadną miarą przenosić lat dwudziestu, a to:

Das Guthaben des Staatsschatzes an den Entlastungsfond ist auf dessen Kreditsbüchern vorzuschreiben. Dieses Verfahren hat auch rücksichtlich aller jener Vorschüsse stattzufinden, welche vom 1. November 1853 aus dem Staatsschatze dem Entlastungsfonde, behufs der ungestörten Durchführung seiner Operazionen, erfolgt werden.

Besondere Bestimmungen.

a) Ueber die Einzahlung der den Verpflichteten zur Last ermittelten:

1. Renten.

§. 4.

Die den Verpflichteten zur Last ermittelten Renten sind in ihrer jeweiligen fünf Perzent des Entlastungs-Kapitals betragenden Höhe durch die k. k. Steuerämter mit der Grundsteuer in den üblichen Steuer-Terminen ohne Gestattung eines Rückstandes vorhinein verfallen, einzuheben, im Falle der versäumten oder verweigerten Zahlung durch die für die Einbringung der Grundsteuer gesetzlich bestehenden Zwangsmittel einzutreiben und dem Entlastungsfonde zuzuführen.

2. Kapitalien.

§. 5.

a) Kapitalien bis einschließig fünf Gulden Konvenzions-Münze, und zwar mit Rücksicht auf die Gesammtschuld eines Verpflichteten, müssen binnen Einem Jahre;

b) Kapitalien bis einschließig zehn Gulden Konvenzions-Münze, und zwar gleichfalls mit Rücksicht auf die Gesammtschuld eines Verpflichteten, müssen binnen zwei Jahren, dagegen

c) Restbeträge, welche sich bei der Theilung größerer Kapitalien durch zehn ergeben, müssen, wenn sie die Summe von fünf Gulden nicht übersteigen, binnen Einem Jahre, wenn sie diese Summe übersteigen, binnen zwei Jahren entrichtet werden.

Diese Fristen sind vom Tage der Ausfertigung der Verordnung, mit welcher dem Steueramte die Einhebung aufgetragen worden ist, zu berechnen.

§. 6.

Die Berichtigung aller übrigen Kapitalsbeträge hat nach Ablauf einer Einjährigen nach der Bestimmung des §. 5 zu berechnenden Frist innerhalb eines Zeitraumes, der zwanzig Jahre nicht überschreiten darf, zu geschehen, und zwar:

1. albo w taki sposób, iż zobowiązany zapłaci rocznie rentę (prowizye pięcio-procentowe) od reszty kapitału, pozostałéj z końcem upłynionego roku administracyjnego, i oprócz tego dwudziestą część kapitału wynagrodzenia, który na początku wyżustanowionego terminu jeszcze winien pozostał; albo téż

2. w ten sposób, iż kapitał wynagrodzenia wraz z procentami, przypadającemi od niego aż do zupełnego jego uiszczenia, zamienionym zostanie na więcéj równych rent rocznych (rent umarzających corocznie upłacań), i przez zapłacenie tychże kilkorocznych niezmiennych rent umarzających kapitał wraz z procentem spłaconym zostanie.

Wybor rodzaju opłaty nastąpić winien przy rozprawach przed Komisyą okręgową wynagrodzenia.

Zobowiązani, którzy nie uzyskają zamiany na renty roczne, oświadczają przez to, iż obiérają sposób spłacenia pod 1. wyszczególniony, winni są zatém od zaczęcia następującego roku spłacać do funduszu wynagrodzenia rocznie:

a) dwudziestą część kapitału wynagrodzenia, który w owéj chwili jeszcze są winni; tudzież

b) pięcioprocentowe prowizye, obliczone corocznie od kwoty kapitału, pozostałego z końcem upłynionego roku administracyjnego, aż do zupełnego uiszczenia kapitału.

W szczegółowych rozporządzeniach podane zostaną do wiadomości przepisy co do ściągania, tudzież co do planu umarzania względem obligacyj wynagrodzenia.

§. 7.

W ciągu terminu, wyznaczonego dla zobowiązanych w §§. 5. i 6., stosownie do wysokości ich długu w kapitale, wolno im jest czynić dalsze spłaty na rachunek kapitału, stósownie do przepisów, w każdym obrębie administracyjnym (§. 1.) dotąd obowiązujących.

§. 8.

Wolno jest również zobowiązanym uiścić swój dług, w kapitale należący się funduszowi wynagrodzenia przez spłacenie ze strony osób trzecich; w takim przypadku fundusz wynagrodzenia przeleje na żądanie stron swoję wierzytelność wraz z służącemi jéj prawami piérwszeństwa w hypotece na spłacającego przez cesyą, jednakże bez dalszéj odpowiedzialności ze swéj strony. Wystósowanie takich cesyj, równie jak zapisanie ich do księgi publicznéj, nastąpić winno z urzędu, i bez opłaty należytości.

1. entweder dadurch, daß der Verpflichtete jährlich die Rente (fünfperzentige Zinsen) des mit Schluß des abgelaufenen Verwaltungsjahres verbliebenen Kapitalrestes und überdieß den zwanzigsten Theil des Entlastungskapitales, welches er bei Eintritt der oben festgesetzten Frist noch schuldet, bezahlt, oder

2. dadurch, daß das Entlastungskapital sammt den davon bis zur gänzlichen Tilgung entfallenden Zinsen in mehrere gleiche Jahresraten (Amortisazionsrenten, Annuitäten) umgewandelt, und durch Zahlung dieser mehrjährigen unveränderlichen Amortisazionsrenten oder Annuitäten Kapital und Zinsen getilgt wird.

Die Wahl der Tilgungsart hat bei der Verhandlung vor der Grundentlastungs-Bezirkskommission stattzufinden.

Jene Verpflichteten, welche die Umwandlung in Annuitäten nicht erwirken, erklären dadurch, daß sie die sub 1. angeführte Tilgungsart wählen, und sind sohin verpflichtet, vom Beginne des nächsten Jahres an:

a) den zwanzigsten Theil des in diesem Zeitpunkte noch schuldigen Entlastungs-Kapitales, und

b) die fünfperzentigen von der Höhe des mit Schluß des abgelaufenen Verwaltungsjahres verbliebenen Kapitalrestes zu berechnenden Zinsen jährlich bis zur gänzlichen Tilgung dem Entlastungsfonde zu bezahlen

Besondere Verordnungen werden die näheren Bestimmungen über die Einhebung, sowie den Tilgungsplan hinsichtlich der Grundentlastungs-Schuldverschreibungen bekannt machen.

§. 7.

Innerhalb der den Verpflichteten nach der Größe ihrer Kapitalsschuld in den §§. 5 und 6 zugestandenen Frist können dieselben nach den bisherigen in jedem Verwaltungsgebiete (§. 1) bestehenden Vorschriften weitere Kapitals-Abschlagszahlungen leisten.

§. 8.

Den Verpflichteten steht es auch frei, ihre Kapitalsschuld an den Entlastungsfond durch Einlösung von Seite dritter Personen zu tilgen, in welchem Falle der Entlastungsfond auf Begehren der Parteien sein Forderungsrecht, sammt dem demselben gesetzlich anklebenden Hypothekar-Vorzugsrechte an den Einlöser durch Zession, jedoch ohne seine weitere Haftung übertragen wird. Die Ausfertigung solcher Zessionsgeschäfte, sowie deren Einverleibung in dem öffentlichen Buche hat von Amtswegen und gebührenfrei zu geschehen.

§. 9.

Spłaty kapitałów przyjmować będą urzędy podatkowe, takowe zaś w osobnych rachunkach prowadzić, i do funduszu wynagrodzenia odwozić winny.

b) O pokryciu i umorzeniu dodatków krajowych.

§. 10.

Kapitał wynagrodzenia, który w skutku przepisów o uwolnieniu ziemi od ciężarów gruntowych, przypadnie do zaspokojenia przez każdy pojedynczy obręb administracyjny (§. 1.), umorzonym być powinien ze strony tegoż obrębu administracyjnego w przeciągu lat czterdziestu, przez regularne opłacanie pewnéj kwoty rocznéj.

Dopłaty do podatków.

§. 11.

Dla dopełnienia tego zobowiązania krajowego, sciągniętą będzie w każdym z wspomnionych (§. 1.) obrębów administracyjnych część wydatków funduszu wynagrodzenia, nie pokryta przez dochody jego, w niniejszym patencie w §. 2. ustępie 1., 3. i 4. wyszczególnione, dopłatami do podatków bezpośrednich, a nawet (o ile tego zachodzi potrzeba) dopłatami do owych podatków pośrednich, które według swego urządzenia do takich dopłat są stósowne. Ilość takich dopłat oznaczoną będzie w każdym pojedynczym obrębie w osobném rozporządzeniu z uwagą na wykazaną potrzebę.

Fundusze krajowe.

§. 12.

Fundusze krajowe, lub przewyżki ich dochodów, przeznaczone w szczegółowych krajach koronnych do umorzenia tych obowiązków krajowych, lub inne nadzwyczajne na ten cel wpływające dochody, obróconemi być powinny stósownie do tego przeznaczenia, na ulżenie podatkujących.

Czynsze dzierżawne i ceny kupna za pustki.

§. 13.

Czynsze dzierżawne i ceny kupna za uwolnione od ciężarów grunta puste w Galicyi i Bukowinie stanowią dochód funduszu wynagrodzenia, o ile według ustaw, w przedmiocie uwolnienia gruntów wydanych, na własność tego funduszu przypadają.

§. 9.

Die Kapitalszahlungen sind von den Steuerämtern einzuheben, abgesondert zu verrechnen und an den Entlastungsfond abzuführen.

b) Ueber Deckung und Tilgung der Landesbeiträge.

§. 10.

Das in Folge der Bestimmungen über die Grundentlastung zur Last jedes Verwaltungsgebietes (§. 1) ermittelte Entschädigungskapital ist von dem betreffenden Verwaltungsgebiete durch die regelmäßige Entrichtung eines Jahresbetrages (einer Annuität) innerhalb vierzig Jahren zu tilgen.

Steuerzuschlag.

§. 11.

Zur Erfüllung dieser Landesverpflichtung soll in jedem der (§. 1) bezeichneten Verwaltungsgebiete derjenige Theil der Ausgaben des Entlastungsfondes, welcher durch die in diesem Patente, §. 2 Absatz 1, 3 und 4, aufgeführten Zuflüsse nicht gedeckt ist, durch Zuschläge zu den direkten Steuern, und (in soferne das Erforderniß eintritt), zu jenen indirekten Abgaben, die ihrer Einrichtung nach zu einem solchen Zuschlage geeignet sind, aufgebracht werden. Das Maß dieser Zuschläge ist für jedes Gebiet mit Rücksicht auf den ausgewiesenen Bedarf durch besondere Verordnung zu bestimmen.

Landesfonde.

§. 12.

Diejenigen Landesfonde oder Ueberschüsse aus deren Erträgnissen, welche in den einzelnen Kronländern zur Tilgung dieser Landesverpflichtungen gewidmet werden, oder sonst außerordentliche zu diesem Zwecke eingehende Beihilfen sind, dieser Bestimmung gemäß, zur Erleichterung der Steuerpflichtigen zu verwenden.

Pacht- und Kaufschillinge für öde Gründe.

§. 13.

Die Pacht- und Kaufschillinge für entlastete öde Gründe in Galizien und in der Bukowina bilden ein Einkommen des Entlastungsfondes, in soferne sie demselben nach den Grundentlastungs-Gesetzen als Eigenthum zufallen.

Pobiéranie.

§. 14.

Dochody, na pokrycie i umorzenie dodatków krajowych przeznaczone, pobiérane będą przez właściwe władze rządowe na rzecz funduszu wynagrodzenia, i do takowego jak najspieszniéj odwożonemi być powinny.

Fundusze krajowe i inne dochody, przekazane funduszowi wynagrodzenia, oddane mu być powinny do dalszego zarządzenia i użytku.

Prowadzenie rachunków.

§. 15.

Fundusz wynagrodzenia obowiązanym jest prowadzić księgi względem wszystkich dochodów, dla niego przeznaczonych, i starać się, ażeby gotowizna jego jak największe przynosiła owoce.

O zaspokojeniu wierzycieli.

§. 16.

a) Przez zapisy długu:

Za pretensye prawo mających lub ich wierzycieli hypotecznych, które na mocy patentu z dnia 25. Sierpnia 1850. r. do funduszu wynagrodzenia przekazanemi zostały, fundusz wynagrodzenia wydaje pięcioprocentowe zapisy długu.

Przy ustanowieniu cyfry tych pretensyj należy odciągnąć zaliczki w rentach i kapitałach wynagrodzenia, wypłacone prawo mającym.

b) Przez wypłatę w gotowiźnie:

Kwoty resztujące, nie dochodzące do wysokości wartości nominalnéj najmniejszego zapisu długu, wypłacane będą w gotowiźnie.

Forma zapisów długu.

§. 17.

Rzeczone zapisy długu wystawione będą na imię właściciela; do nich dodane będą kupony, i nosić będą nazwę: „Zapisy długu uwolnienia gruntowego ...."

Procent płacony będzie półrocznie z dołu, zaś przy wydawaniu zapisów długu nastąpić winno zaspokojenie zapadłych dotąd zaległości procentowych.

Każdy zapis długu naznaczony być powinien liczbą bieżącą, i zapisany być ma w księdze kredytowéj funduszu wynagrodzenia.

Einhebung.

§. 14.

Die zur Deckung und Tilgung der Landesbeiträge bestimmten Einflüsse sind durch die betreffenden Regierungs-Organe für den Entlastungsfond einzuheben und demselben schleunigst zuzuführen.

Die dem Entlastungsfonde zugewiesenen Landesfonde und anderen Beihilfen sind demselben zur weiteren Verwaltung und Verwendung zu übergeben.

Gebarung.

§. 15.

Der Entlastungsfond hat über alle ihm gewidmeten Einkünfte Buch zu führen, und für die möglichst beste Fruktifizirung seiner Barschaft Sorge zu tragen.

Befriedigung der Gläubiger.

§. 16.

a) Durch Schuldverschreibungen.

Für die in Folge des Patentes vom 25. September 1850 an den Entlastungsfond überwiesenen Forderungen der Bezugsberechtigten, oder deren Hypothekargläubiger, erfolgt der Entlastungsfond fünfperzentige Schuldverschreibungen.

Bei Feststellung der Forderungsziffer sind die den Bezugsberechtigten geleisteten Vorschüsse an Renten und Entschädigungskapitalien in Abrechnung zu bringen.

b) Bare Zahlung.

Restbeträge, welche die Höhe des Nominalwerthes der niedrigsten Schuldverschreibung nicht erreichen, werden bar bezahlt.

Form der Schuldverschreibungen.

§. 17.

Diese Schuldverschreibungen sind auf den Namen des Eigenthümers auszustellen, mit Koupons zu versehen, und haben die Bezeichnung „Grundentlastungs-Schuldverschreibungen des ....“ zu führen.

Die Zinsen sind halbjährig verfallen zu bezahlen, und bei der Erfolgung der Schuldverschreibungen hat die Ausgleichung der bis dahin verfallenen Zinsrückstände zu geschehen.

Jede Schuldverschreibung ist mit einer fortlaufenden Zahl zu versehen, und im Kreditsbuche des Entlastungsfondes zu verbuchen.

Również wystawiane będą zapisy długu, za renty zaległe od chwili zniesienia praw urbaryalnych i dziesięcinnych, aż do piérwszego terminu, w którym zapadają procenta od obligacyj wynagrodzenia po nastąpioném prawomocném orzeczeniu likwidacyjném.

Od obligacyj wynagrodzenia, wystawionych za renty zapadłe, procenta bieżéć będą od tego dnia, w którym się zacznie procentowanie obligacyj (zapisów długu), wystawionych za kapitał wynagrodzenia.

Losowanie.

§. 18.

Fundusz znajdujący się w gotowiźnie i przeznaczony do spłacania kapitału, obracany będzie na ściąganie wydanych obligacyj, według ustanowionego planu umorzenia. Najdaléj w przeciągu lat dwóch po ukończeniu uwolnienia gruntowego w każdym szczegółowym obrębie administracyjnym rozpocząć się powinno umorzenie wydanych obligacyj. Obligacye, które fundusz wynagrodzenia spłaci wierzycielom, oznaczone będą przez wylosowanie.

Spłacenie ich nastąpi w przeciągu sześciu miesięcy po dokonaném wylosowaniu.

Spłacenie.

§. 19.

Od obligacyj, które na spłacenie wylosowane zostaną, przestają bieżéć wszelkie dalsze procenta od terminu przeznaczonego na ich spłacenie. Obligacye wylosowane i spłacone powinny być z ksiąg kredytowych wykreślone i poprzebijane.

Przywileje obligacyj.

§. 20.

Obligacye uwolnienia gruntowego mają gwarancyę całego Państwa, i onymże przysłużają wszelkie przywileje papiérów rządowych.

W nich mogą być lokowane kapitały sierot, kas oszczędności, osób pod kuratelą zostających, funduszów kościelnych i fundacyjnych; mogą być przyjmowane na kaucye, i pod względem uzyskania zaliczek z c. k. uprzywilejowanego austryackiego Banku narodowego zarówno z papiérami rządowemi uważanemi być powinny.

Zarząd funduszu uwolnienia gruntowego, administracya, Dyrekcya funduszu.

§. 21.

Zarząd funduszu uwolnienia gruntowego oddanym będzie szczegółowéj władzy rządowéj, podlegającéj wprost Ministerstwu, i mającéj tytuł: „Dyrekcya funduszu wynagrodzenia“.

Auch für die seit Aufhebung der Urbarial- und Zehentrechte bis zum ersten, dem rechtskräftigen Liquidirungs-Ausspruche nachfolgenden Zinsenfalltermine der Grundentlastungs-Obligationen rückständigen Renten werden Schuldverschreibungen ausgefertiget.

Die für die verfallenen Renten auszustellenden Schuldverschreibungen werden von jenem Tage verzinset, an welchem die Verzinsung der für das Entschädigungskapital auszustellenden Obligazionen (Schuldverschreibungen) beginnt.

Verlosung.

§. 18.

Der zur Kapitalsrückzahlung disponible Barfond wird nach dem festgestzten Tilgungsplane zur Einlösung der ausgegebenen Schuldverschreibungen verwendet. Längstens zwei Jahre nach Beendigung der Grundentlastung in jedem Verwaltungsgebiete hat die Einlösung der ausgegebenen Schuldverschreibungen zu beginnen. Die Schuldverschreibungen, welche der Entlastungsfond den Gläubigern zurückzahlt, werden durch die Verlosung bestimmt.

Die Rückzahlung erfolgt sechs Monate nach geschehener Verlosung.

Rückzahlung.

§. 19.

Für die zur Rückzahlung ausgelosten Schuldverschreibungen hört mit dem festgesetzten Rückzahlungstermine jede weitere Verzinsung auf. Die bezahlten verlosten Schuldverschreibungen sind in den Kreditsbüchern zu löschen und durchzuschlagen.

Vorzüge der Schuldverschreibungen.

§. 20.

Die Grundentlastungs-Schuldverschreibungen werden vom Gesammtreiche verbürgt, und genießen alle Vorzüge der Staatspapiere.

Sie sind zur Anlegung von Waisen-, Kuranden-, Sparkasse-, Kirchenfonds- und Stiftungskapitalien, sowie zur Annahme als Kauzion geeignet, und rücksichtlich der Erlangung von Vorschüssen aus der k. k. privilegirten österreichischen Nazionalbank gleich den Staatspapieren zu behandeln.

Verwaltung des Entlastungsfondes, Administrazion, Direkzion des Fondes.

§. 21.

Die Verwaltung des Entlastungsfondes wird einer eigenen landesfürstlichen Behörde übertragen, welche unmittelbar dem Ministerium untersteht, und den Titel: „Direkzion des Entlastungsfondes für das ....“ zu führen hat.

Skład takowych.

§. 22.

Dyrekcyą funduszu uwolnienia gruntowego kierować będzie, w ciągu trwania Komisyi krajowéj do uwolnienia gruntowego, wydział z grona téjże Komisyi złożony, składający się z Naczelnika Komisyi krajowéj, jako prezydującego, jego zastępcy, dwóch referentów, i urzędnika skarbowego, którego Ministerstwo Skarbu zamianuje, tudzież z personale pomocniczego.

Tok czynności.

§. 23.

Dyrekcya załatwia czynności swoje kolegialnie, stanowi uchwały większością głosów; jednakże Prezydujący ma prawo także uchwały, które dla interesów lub dla kredytu funduszu uwolnienia, lub téż w ogólności ze względów publicznych za szkodliwe uważa, jeszcze przed ich wystósowaniem bezwłocznie przedłożyć Ministerstwu do rozstrzygnienia.

Zakres działania.

§. 24.

Dyrekcya ma obowiązek, wystawiać obligacye uwolnienia gruntowego, starać się o to, aby wyposażenie, przeznaczone dla funduszu uwolnienia regularnie do niego wpływało, i ażeby gotowizna obracaną była z korzyścią, stósownie do szczegółowych rozporządzeń, które w téj mierze wydanemi będą, czuwać ściśle nad prowadzeniem kasy i ksiąg, i przeprowadzać wylosowanie, spłacenie i umarzanie obligacyj.

W osobnéj instrukcyi uregulowanym zostanie wewnętrzny tok czynności, i ustanowioną będzie forma wystawiać się mających obligacyj, tudzież ksiąg kredytowych, likwidacyjnych i innych ksiąg manipulacyi.

Kasa.

§. 25.

Czynności kasowe funduszu uwolnienia prowadzonemi być powinny przez główną Kasę krajową (kasę krajową filialną) w osobnych rachunkach.

§. 26.

Urzędnicy kasowi, którym są polecone czynności kasowe funduszu uwolnienia, przyjmować będą w przedmiocie tych czynności rozkazy i asygnacye tylko od Dyrekcyi funduszu uwolnienia, i obowiązani są wypełniać takowe.

Deren Zusammensetzung.

§. 22.

Die Direkzion des Entlastungsfondes besorgt während des Bestandes der Grundentlastungs-Landeskommission, ein aus deren Mitte zu bildender Ausschuß, welcher aus dem Vorstande der Landeskommission als Vorsitzender, dessen Stellvertreter, aus zwei Referenten und einem vom Finanzministerium zu benennenden Finanzbeamten nebst dem nöthigen Hilspersonale zu bestehen hat.

Geschäftsbehandlung.

§. 23.

Die Direkzion behandelt ihre Geschäfte kollegialisch, beschließt durch Stimmenmehrheit, doch steht dem Präsidenten das Recht zu, Beschlüsse, welche er dem Interesse oder Kredite des Entlastungsfondes, oder überhaupt in öffentlicher Beziehung für nachtheiliz erachtet, vor der Ausfertigung ungesäumt der Entscheidung des Ministeriums zu unterziehen.

Wirkungskreis.

§. 24.

Der Direkzion liegt ob, die Grundentlastungs-Schuldverschreibungen auszufertigen, für das richtige Einfließen der dem Entlastungsfonde zugewiesenen Dotazion und für Fruktifizirung der Barschaft nach den besonderen Anordnungen, die hierüber erfließen werden, Sorge zu tragen, die Kassegebarung und Buchführung strenge zu überwachen die Verlosung, Rückzahlung und Tilgung der Schuldverschreibungen durchzuführen.

Eine eigene Instrukzion wird den inneren Geschäftsgang regeln und die Form der auszufertigenden Schuldverschreibungen, die zu führenden Kredits-, Liquidazions- und sonstigen Manipulazionsbücher festsetzen.

Kasse.

§. 25.

Die Kassegeschäfte des Entlastungsfondes sind von der Landes-Hauptkasse (Landes-Filialkasse) in abgesonderter Verrechnung zu führen.

§. 26.

Die mit der Besorgung der Kassegeschäfte des Entlastungsfondes betrauten Kassebeamten haben bezüglich dieser Gebarung nur von der Direkzion des Entlastungsfondes die Aufträge und Anweisungen zu empfangen und sind zu deren Vollziehung verpflichtet.

W przedmiotach dyscyplinarnych Dyrekcya funduszu uwolnienia gruntowego żądać winna pomocy u Przełożonych tychże urzędników kasowych.

§. 27.

Wszelkie przepisy, tyczące się zachowania, wzajemnego zamknięcia, skontrowania, likwidatury i t. d. w kasach rządowych, zachowane i dopełniane być powinny także w kasie funduszu uwolnienia gruntowego.

Władza kontrolująca.

§. 28.

Kontrole czynności pieniężnych i kasowych funduszu uwolnienia załatwiać będzie władza kontrolująca rządowa.

§. 29.

Dyrekcya funduszu wynagrodzenia obowiązaną jest w terminach następnie oznaczyć się mających ogłaszać publicznie rezultaty czynności swoich.

Koszta administracyi.

§. 30.

Koszta administracyi funduszu wynagrodzenia pokrytemi być powinny najpiérwéj z procentów ulokowanéj gotowizny, jeżeli zaś te nie wystarczą, przez kraj, i z dochodów funduszu.

§. 31.

Rozporządzenia, objęte w patencie z dnia 15. Sierpnia 1849. r., i w rozporządzeniu ministeryalném z dnia 4. Października 1850. r., l. 18.053., wydaném dla Królestw Galicyi i Lodomeryi, tudzież w patencie z dnia 12. Marca 1851. r., i w rozporządzeniu ministeryalném z dnia 15. Marca 1851. r. dla Wielkiego Księstwa Krakowskiego tracą moc swoję, o ile przez postanowienia powyższe zostają zmienionemi.

Ministrowie Spraw Wewnętrzych, Skarbu i Sprawiedliwości mają upoważnienie oraz i polecenie do wydania z jak największym pospiechem wszelkich rozporządzeń, potrzebnych do wykonania niniejszego patentu.

Dan w Naszém Cesarskiém głównem i stołeczném mieście Wiédniu, dnia dwudziestego dziewiątego Października, roku tysiąc ośmset pięćdziesiątego trzeciego, panowania Naszego w roku piątym.

Franciszek Józef m. p.

Hr. Buol-Schauenstein m. p. **Bach** m. p. **Krauss** m. p.
Baumgartner m. p.

Za najwyższym rozkazem:
Ransonnet m. p.

In Disziplinar-Angelegenheiten hat sich die Direkzion des Entlastungsfondes an die Vorgesetzten der Kassebeamten um Abhilfe zu wenden.

§. 27.

Alle über Ausfbewahrung, Gegensperre, Skontrirung, Liquidatur u. s. w. bezüglich der Staatskassen geltenden Vorschriften, sind auch bezüglich der Grundentlastungs-Fondskasse zu befolgen und handzuhaben.

Kontrolbehörde.

§. 28.

Die Kontrole bezüglich der Geld- und Kassegebarung des Entlastungsfondes besorgt die landesfürstliche Kontrolbehörde.

§. 29.

Die Direkzion des Entlastungsfondes hat innerhalb der festzusetzenden Fristen die Resultate ihrer Gebarung öffentlich zu verlautbaren.

Regiekosten.

§. 30.

Die Regiekosten des Entlastungsfondes sind zunächst aus den Früchten der angelegten Barschaft zu decken, falls aber diese nicht ausreichen, vom Lande und aus den Einkünften des Fondes zu bestreiten.

§. 31.

Jene Anordnungen des Patentes vom 15. August 1849, und der Ministerial-Verordnung vom 4. Oktober 1850, Zahl 18053, für die Königreiche Galizien und Lodomerien, dann des Patentes vom 12. März 1851 und der Ministerial-Verordnung vom 15. März 1851 für das Großherzogthum Krakau, welche durch die vorstehenden Bestimmungen abgeändert sind, haben außer Kraft zu treten.

Die Minister des Innern, der Finanzen und der Justiz sind ermächtiget und beauftragt, alle zum Vollzuge dieses Patentes nothwendigen Verordnungen mit aller Beschleunigung zu erlassen.

Gegeben in Unserer kaiserlichen Haupt- und Residenzstadt Wien, am neunundzwanzigsten Oktober des Jahres Eintausend Achthundert dreiundfünfzig, Unserer Reiche im fünften.

Franz Joseph m. p.

Gr. Buol-Schauenstein m. p. **Bach** m. p. **Krauß** m. p. **Baumgartner** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:

Ransonnet m. p.

238.

Patent Cesarski z dnia 8. Listopada 1853.,

(Dziennik praw Państwa, część LXXVIII., nr. 237., wydana dnia 24. Listopada 1853.)

obowiązujący w Królestwach Galicyi i Lodomeryi, w Wielkiém Księstwie Krakowskiém, i w Księstwie Bukowińskiém,

o postępowaniu władz sądowych w przedmiocie przekazywania wynagrodzenia w kapitale za dochody, w skutku uwolnienia gruntowego zniesione, lub wykupionemi być mające.

My Franciszek Józef Piérwszy,

z Bożéj łaski Cesarz Austryacki;

Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Sławonii, Galicyi, Lodomeryi i Iliryi; Król Jerozolimy i t. d.; Arcyksiążę Austryi; Wielki Książę Toskany i Krakowa; Książę Lotaryngii, Salcburga, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki Książę Siedmiogrodu; Margrabia Morawii; Książę Górnego i Dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacency i Gwastalli, Oświecima i Zatora, Cieszyna, Fryulu, Raguzy i Zadry; uksiążęcony Hrabia Habsburga i Tyrolu, Kiburga, Gorycyi i Gradyski; Książę Trydentu i Bryksenu; Margrabia Górnéj i Dolnéj Luzacyi i na Istryi; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga i t. d.; Pan Tryestu, Kattary i na Marchii Windyjskiéj; Wielki Wojewoda Województwa Serbii i t. d. i t. d.

Po wysłuchaniu Naszych Ministrów i zasięgnieniu zdania Naszéj Rady Państwa uchwaliliśmy następujące postanowienia o postępowaniu władz sądowych w celu przeprowadzenia Naszego Patentu z dnia 25. Września 1850. r., wydanego w przedmiocie przekazania kapitałów wynagrodzenia za dochody, w skutku uwolnienia gruntowego zniesione, i wykupionemi być mające, oraz nakazujemy, ażeby niniejsze postanowienia w Królestwach Galicyi i Lodomeryi, w Wielkiém Księstwie Krakowskiém i w Księstwie Bukowińskiém natychmiast w wykonanie wprowadzonemi zostały.

238.

Kaiserliches Patent vom 8. November 1853,

(im Reichs=Gesetzblatte, LXXVIII. Stück, Nr. 237, ausgegeben am 24. November 1853),

wirksam für die Königreiche Galizien und Lodomerien, das Großherzogthum Krakau und das Herzogthum Bukowina,

über das Verfahren der Gerichtsbehörden rücksichtlich der Zuweisung der Kapitals=Entschädigung für die in Folge der Grundentlastung aufgehobenen oder abzulösenden Bezüge.

Wir Franz Joseph der Erste, von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich; König von Hungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedigs, von Dalmazien, Kroazien, Slawonien, Galizien, Lodomerien und Illirien; König von Jerusalem ꝛc.; Erzherzog von Oesterreich; Großherzog von Toskana und Krakau; Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steyer, Kärnthen, Krain und der Bukowina; Großfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober= und Nieder=Schlesien, von Modena, Parma, Piazenza und Guastalla, von Auschwitz und Zator, von Teschen, Friaul, Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von Habsburg, von Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Brixen; Markgraf von Ober= und Nieder=Lausitz und in Istrien; Graf von Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg ꝛc.; Herr von Triest, von Kattaro und auf der windischen Mark; Großwojwod der Wojwodschaft Serbien ꝛc. ꝛc.

haben nach Vernehmung Unserer Minister und nach Anhörung Unseres Reichsrathes, die nachfolgenden Bestimmungen über das Verfahren der Gerichtsbehörden zur Durchführung Unseres Patentes vom 25. September 1850, rücksichtlich der Zuweisung der Kapitalsabfertigung für die, in Folge der Grundentlastung aufgehobenen und abzulösenden Bezüge, zu beschließen befunden, und verordnen, daß dieselben in den Königreichen Galizien und Lodomerien, in dem Großherzogthume Krakau und in dem Herzogthume Bukowina sofort zur Ausführung gebracht werden.

I. Właściwość Sądu.

§. 1.

Do czynności urzędowych, w niniejszym patencie przepisanych dla przeprowadzenia patentu z dnia 25. Września 1850. roku właściwym jest ten Sąd, pod którego sądownictwo rzeczowe należą dobra, z których posiadaniem połączoném jest prawo pobiérania dochodów, w skutku uwolnienia gruntowego zniesionych, lub wykupionemi być mających.

II. Oddzielenie praw poborów i kapitału wynagrodzenia od gruntu i ziemi.

§. 2.

Posiadacz hypoteczny dóbr, prawo poborów mających, mocen jest każdéj chwili, nawet przed rozpoczęciem rozprawy, uzyskać oddzielenie praw poborów (lub kapitału wynagrodzenia wstępującego w ich miejsce) od gruntu i ziemi, w księdze publicznéj u tego Sądu, do którego prowadzenie księgi publicznéj należy.

Takie oddzielenie uskutecznionêm być powinno przez zanotowanie w księdze, mające ten skutek prawny, iż na przyszłość prawa poborów nie stanowią części składowéj dóbr nieruchomych, zatém, iż zapisana późniéj w księgach pretensya nie zyskuje na nich prawa zastawu.

III. Wprowadzenie postępowania.

§. 3.

Sąd właściwy winien wprowadzić postępowanie:

a) jak skoro kapitał wynagrodzenia przypadający na dobra, do poborów prawo mające, względnie wszystkich zniesionych i wykupionych dochodów; albo

b) tylko względnie jednéj jego części wykazanym, i do wiadomości Sądu podanym został; lub też

c) gdy posiadaczowi dóbr pozwoloną została wypłata częściowa na kapitał wynagrodzenia w obligacyach (zaliczka na kapitał); albo

d) nawet przed tym terminem, chociaż kapitał wynagrodzenia jeszcze wykazanym nie jest. W przypadkach pod *a)* i *b)* wskazanych, postępowanie wprowadzić należy na żądanie jednéj ze stron przytém interesowanych; w przypadkach zaś pod *c)* i *d)* wskazanych, tylko na żądanie posiadacza dóbr, do poborów prawo mających.

I. Zuständigkeit.

§. 1.

Zur Vornahme der hier vorgezeichneten Amtshandlungen behufs der Durchführung des Patentes vom 25. September 1850 ist dasjenige Gericht zuständig, unter dessen Realgerichtsbarkeit das Gut steht, mit dessen Besitze das Bezugsrecht auf die, in Folge der Grundentlastung aufgehobenen oder abzulösenden Leistungen verbunden ist.

II. Trennung der Bezugsrechte und des Entlastungskapitales vom Grund und Boden.

§. 2.

Der bücherliche Besitzer des bezugsberechtigten Gutes ist jederzeit, auch noch vor dem Beginne einer Verhandlung befugt, die Trennung der Bezugsrechte (oder des an ihre Stelle tretenden Entlastungskapitales) vom Grund und Boden im öffentlichen Buche bei demjenigen Gerichte, welchem die Führung des öffentlichen Buches obliegt, zu bewirken.

Diese Trennung hat mittelst einer bücherlichen Anmerkung zu geschehen, welche die Rechtswirkung hat, daß die Bezugsrechte für die Folge keinen Bestandtheil des unbeweglichen Gutes bilden, und daß daher eine später eingetragene bücherliche Forderung auf dieselben kein Pfandrecht mehr erlangt.

III. Einleitung des Verfahrens.

§. 3.

Das zuständige Gericht hat das Verfahren einzuleiten:

a) sobald das Entlastungskapital für das bezugsberechtigte Gut vollständig rücksichtlich sämmtlicher aufgehobenen und abgelösten Bezüge, oder

b) nur rücksichtlich eines Theiles derselben ermittelt und dem Gerichte bekannt gegeben worden ist, oder

c) wenn dem Besitzer des Gutes eine Abschlagszahlung in Obligazionen auf das Entlastungskapital (Kapitalsvorschuß) bewilliget wurde, oder

d) auch noch vor diesem Zeitpunkte, wenn gleich das Entlastungskapital noch gar nicht ermittelt ist. In den Fällen ad a) und b) ist das Verfahren über das Begehren einer der dabei betheiligten Parteien; in den Fällen ad c) und d) nur über Einschreiten des Besitzers des bezugsberechtigten Gutes einzuleiten.

§. 4.

Jak skoro Sąd do wprowadzenia postępowania wezwanym zostanie, winien dochodzić, czyli dobra, do poborów prawa mające, nie są związane węzłem, ograniczającym wolną niemi dyspozycyą, czyli i jakie ciężary hypoteczne na nich się znajdują, tudzież czyli posiadacz w księdze publicznéj jako taki zapisany, ma oraz sam prawo do pobiérania tych dochodów.

IV. Postępowanie w razie zupełnie wykazanych kapitałów wynagrodzenia.

A. Jeżeli dobra nie są obciążone, lub gdy zezwolenie wszystkich wierzycieli hypotecznych wykazaném zostanie.

§. 5.

Posiadacz dóbr, do poborów prawo mających, zapisany jako taki w księdze publicznéj, może żądać, żeby mu kapitał wynagrodzenia był wydanym, jeżeli dobra nie są obciążone, lub jeżeli wszyscy wierzyciele hypoteczni na to zezwalają.

§. 6.

W tym celu winien jest wykazać hypoteczne oddzielenie kapitału wynagrodzenia, wspomnione w §. 2., tudzież udowodnić, iż dopełnione są warunki w §. 5. przepisane, przez załączenie wyciągu z ksiąg publicznych (wykazu hypotecznego), tudzież prawomocnych oświadczeń wierzycieli, poczém Sąd przyzna mu kapitał wynagrodzenia, i wyda dalsze rozporządzenia stósownie do §§. 48. i 49.

B. Jeżeli dobra są obciążone, lub zezwolenie wszystkich wierzycieli nie jest wykazaném.

§. 7.

Jeżeli nie zachodzi przypadek wskazany w §. 5., natenczas Sąd winien jest wezwać przez edykt wszystkich, prawo hypoteki na dobrach mających, ażeby się zgłosili z wierzytelnościami swemi.

Na prośbę posiadacza dóbr, prawo poboru mających, powyższe wezwanie będzie zaniechaném, jeżeli przedłoży wyciąg z ksiąg publicznych, z którego się okaże, iż odłączenie kapitału wynagrodzenia od gruntu i ziemi nastąpiło (§. 2.), tudzież iż wezwanie edyktalne ze względu na liczbę i znane zamieszkanie wierzycieli hypotecznych, równie jak za ilość kapitału wynagrodzenia nie wydaje się potrzebném. Przedłożenie wyciągu z ksiąg publicznych nie jest po-

§. 4.

Sobald das Gericht zur Einleitung des Verfahrens aufgefordert wird, hat es zu erheben, ob das bezugsberechtigte Gut mit einem, die freie Verfügung beschränkenden Bande behaftet sei, ob und welche Hypothekarrechte darauf lasten, und ob der bücherliche Besitzer zugleich bezugs- und eigenberechtiget sei.

IV. Verfahren bei vollständig ermittelten Entlastungskapitalien.

A. Wenn das Gut nicht belastet ist, oder das Einverständniß sämmtlicher Hypothekargläubiger ausgewiesen wird.

§. 5.

Der bücherliche Besitzer des bezugsberechtigten Gutes kann die Zuweisung des Entlastungskapitales für sich in Anspruch nehmen, wenn das Gut unbelastet ist, oder alle bücherlichen Gläubiger damit einverstanden sind.

§. 6.

Zu diesem Behufe hat derselbe die im §. 2 angedeutete bücherliche Trennung des Entlastungskapitales, sowie das Vorhandensein der im §. 5 vorgeschriebenen Bedingungen durch Beibringung des bücherlichen Extraktes (Hypotheken-Ausweises) und der rechtsverbindlichen Erklärungen der Gläubiger darzuthun, worauf ihm das Gericht das Entlastungskapital zuzuweisen und die weiteren Verfügungen nach §§. 48 und 49 zu treffen hat.

B. Wenn das Gut belastet ist, und das Einverständniß der Gläubiger nicht vorliegt.

§. 7.

Tritt der Fall des §. 5 nicht ein, so hat das Gericht in der Regel alle diejenigen, denen ein Hypothekarrecht auf dem Gute zusteht, mittelst Ediktes zur Anmeldung ihrer Ansprüche aufzufordern.

Ueber Ansuchen des Besitzers des bezugsberechtigten Gutes kann jedoch diese Aufforderung unterbleiben, wenn derselbe einen bücherlichen Extrakt beibringt, aus welchem die erfolgte Trennung des Entlastungskapitales vom Grund und Boden (§. 2), sowie der Umstand ersichtlich wird, daß eine Ediktalvorladung mit Rücksicht auf die Anzahl und den bekannten Wohnort der Hypothekargläubiger und auf den Betrag des Entlastungskapitales entbehrlich erscheine. Die Beibringung des bücherlichen Extraktes

trzebném wtenczas, jeżeli Sąd, który rozprawę ma uskutecznić, prowadzi oraz księgi publiczne.

W przypadku wyrażonym w niniejszym paragrafie, Sąd winien natychmiast na mocy §. 15. naznaczyć dzień do wysłuchania w Sądzie wszystkich interesentów, zresztą zaś postępować według przepisów niniejszéj ustawy.

Przeciw uchwale Sądu, stanowiącéj, iż wezwanie edyktalne ma lub nie ma nastąpić, odwołanie się do wyższego Sądu nie jest dopuszczoném.

§. 8.

Edykt wzywający, zamieszczonym być powinien po trzy razy w Dzienniku urzędowym gazety, przeznaczonéj do obwieszczeń sądowych, i w Sądzie przybitym.

§. 9.

Edykt może według wyboru Sądu rozciągać się na jedne lub na więcéj dóbr prawo poboru mających, i obejmować powinien:

a) nazwisko Sądu, przez który wydanym zostaje;

b) dokładne oznaczenie dóbr;

c) nazwisko posiadacza hypotecznego, i prawo do poborów mającego;

d) cyfrę kapitału wynagrodzenia;

e) skutki zaniechanego zgłoszenia się, wyrażone w §§. 13. i 21. niniejszéj ustawy, które dosłownie przytoczyć należy;

f) wymogi zgłoszenia się;

g) dzień podług kalendarza, w którym upływa termin do zgłoszenia się, mający być naznaczonym blisko na dni 60 po ogłoszeniu edyktu.

§. 10.

Równocześnie z ogłoszeniem edyktu Sąd winien nakazać, aby prawa poborów oddzielonemi zostały od ziemi w księdze publicznéj, jeżeli to oddzielenie nie nastąpiło już wprzód według przypuszczenia §. 2. na prośbę posiadacza; należy zaś w każdym przypadku uczynić widoczném w księdze publicznéj, iż edykt został ogłoszonym, tudzież, iż wszyscy, którzy przed oddzieleniem w księdze publicznéj praw poborów zyskali byli prawo hypoteczne na dobrach, winni się zgłosić w terminie, edyktem zakreślonym, jeżeli chcą uniknąć następstw prawnych, w §§. 13. i 21. wyrażonych, nakoniec także wyszczególnić w księdze dzień, w którym termin do zgłoszenia się upływa.

§. 11.

Zgłoszenie się może nastąpić słownie lub na pismie, i obejmować powinno:

entfällt, wenn dem Gerichte, welches die Verhandlung vorzunehmen hat, zugleich die Führung des öffentlichen Buches zusteht.

Im Falle dieses Paragraphes hat das Gericht sogleich die Tagsatzung zur Einvernehmung der Interessenten nach §. 15 anzuordnen, im Uebrigen aber sich nach den Bestimmungen dieses Gesetzes zu benehmen.

Gegen den Beschluß des Gerichtes, daß die Edikłal-Aufforderung einzutreten oder zu unterbleiben habe, findet keine Berufung Statt.

§. 8.

Das Aufforderungsedikt ist in das Amtsblatt der zu gerichtlichen Kundmachungen bestimmten Zeitung zu drei verschiedenen Malen einzuschalten und bei Gericht anzuschlagen.

§. 9.

Das Edikt kann nach der Wahl des Gerichtes sich auf ein oder mehrere bezugsberechtigte Güter zugleich erstrecken und hat zu enthalten:

a) die Benennung des Gerichtes, von dem es erlassen wird;
b) die genaue Bezeichnung des Gutes;
c) den Namen des bücherlichen Besitzers und Bezugsberechtigten;
d) die Ziffer des Entlastungskapitales;
e) die in den §§. 13 und 21 dieses Gesetzes ausgedrückten Folgen der unterlassenen Anmeldung, welche wörtlich anzuführen sind:
f) die Erfordernisse der Anmeldung;
g) den Kalendertag, an welchem die Anmeldungsfrist, welche annäherungsweise auf 60 Tage nach der Kundmachung des Ediktes zu berechnen ist, abläuft.

§. 10.

Gleichzeitig mit der Erlassung des Ediktes hat das Gericht die Trennung der Bezugsrechte von Grund und Boden im öffentlichen Buche, wenn diese nicht schon früher nach Zulaß des §. 2, über Ansuchen des Besitzers, stattgefunden hat, zu verfügen, und es ist in jedem Falle der Umstand, daß das Edikt erlassen worden ist, und daß sich alle diejenigen, welche ein Hypothekarrecht auf das Gut vor der bücherlichen Trennung der Bezugsrechte erworben haben, binnen der Ediktalfrist, bei Vermeidung der in den §§. 13 und 21 ausgedrückten Rechtsfolgen, zu melden haben, sowie der Termin, mit welchem die Anmeldungsfrist zu Ende geht, bücherlich ersichtlich zu machen.

§. 11.

Die Anmeldung kann mündlich oder schriftlich geschehen, und hat zu enthalten:

a) dokładne wyrażenie imienia i nazwiska, tudzież zamieszkania (numeru domu) zgłaszającego się, i jego pełnomocnika, jeżeli takowy występuje, który winien przedłożyć pełnomocnictwo, zaopatrzone we wszelkie prawne przymioty, i legalizowane;

b) kwotę wierzytelności hypotecznéj, któréj się domaga, tak w kapitale, jako téż w procentach, jak dalece takowe równe mają prawo zastawu z kapitałem;

c) naznaczenie pozycyi, z którą się zgłoszono, pod jakiém w księdze publicznéj się znajduje;

d) jeżeli zgłaszający się zamieszkuje zewnątrz okręgu Sądu rzeczowego, winien jest wymienić znajdującego się tamże pełnomocnika dla odbiérania rozporządzeń sądowych, w przeciwnym bowiem razie przesélane będą pocztą do zgłaszającego się, a to z takim samym skutkiem prawnym, jak gdyby do rąk własnych doręczonemi były.

§. 12.

Za osoby nie własnowolne, za gminy i inne korporacye, za fundusze zostające pod publiczną administracyą lub kontrolą, tudzież za fideikomisy i tym podobne zgłosić się winni zastępcy ich i organa, ustanowieni na mocy szczegółowych postanowień prawa.

§. 13.

Ktokolwiek nie zgłosi się w terminie oznaczonym, będzie uważanym tak, jak gdyby zezwolił na przekazanie pretensyi swojéj do kapitału wynagrodzenia, według kolei na niego przypadającéj, nie będzie słuchanym więcéj przy rozprawie, a następnie spadają na niego dalsze skutki, które w §. 21. ustanowione są na ten przypadek, gdy wierzyciel hypoteczny przyzwany przed Sąd nie stanie.

Jeżeli przy rozprawie spór powstanie o rzeczywistość lub porządek hypoteczny pretensyi nie zgłoszonéj, natenczas §§. 37. i 38. przyjdą w zastosowanie.

§. 14.

Zgłoszenia pretensyi należy zebrać zaraz po uczynioném zgłoszeniu się, w osobnym dla każdego dobra wykazie zamieścić, i w kancelaryi przejrzenie ich każdemu dozwolić.

§. 15.

Po upływie terminu, do zgłaszania się zakreślonego, Sąd winien z urzędu naznaczyć w stósownym przeciągu czasu dzień, w którym właściciel dóbr pra-

a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens und Wohnortes (Haus-Nummer) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;

b) den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung, sowohl bezüglich des Kapitales, als auch der allfälligen Zinsen, in soweit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Kapitale genießen;

c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und

d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt außer dem Sprengel des Realgerichtes hat, die Namhaftmachung eines daselbst befindlichen Bevollmächtigten zur Annahme der gerichtlichen Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittelst der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

§. 12.

Für nicht eigenberechtigte Personen, für Gemeinden und andere Körperschaften, für die unter öffentlicher Verwaltung oder Kontrole stehenden Fonde, dann für Fideikommisse u. dgl. haben die nach den besonderen gesetzlichen Bestimmungen bestehenden Vertreter und Organe die Anmeldung einzubringen.

§. 13.

Wer die Anmeldung in der bestimmten Frist einzubringen unterläßt, wird so angesehen, als wenn er in die Ueberweisung seiner Forderung auf das Entlastungskapital nach Maßgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte, wird bei der Verhandlung nicht weiter gehört und es treffen ihn sonach auch die weiteren Folgen, welche im §. 21 auf das Ausbleiben eines zur Tagsatzung vorgeladenen Hypothekargläubigers gesetzt sind.

Wird die Richtigkeit oder die bücherliche Rangordnung einer nicht angemeldeten Forderung bei der Verhandlung bestritten, so finden die §§. 37 und 38 ihre Anwendung.

§. 14.

Die einlangenden Anmeldungen sind zu sammeln, gleich nach der Einlangung für jedes Gut abgesondert in ein Verzeichniß einzutragen und in der Kanzlei zu Jedermanns Einsicht bereit zu halten.

§. 15.

Nach Ablauf der zur Anmeldung eingeräumten Frist hat das Gericht von Amtswegen eine Tagsatzung auf einen angemessenen Termin anzuberaumen, zu welcher der

wo poborów mających, zastępca funduszu wynagrodzenia, wyznaczony przez władzę administracyjną (Dyrekcyą) tegoż funduszu, tudzież wszyscy ci, którzy się zgłosili z pretensyami swemi, stawić się mają w Sądzie; oraz Sąd w przyzwaniu szczegółowo wyrazić winien skutki nie stawienia się wskazane w §. 21., i dołożyć, iż obowiązani są przynieść z sobą do Sądu wszelkie dokumenta oryginalne i dowody, do uzasadnienia ich pretensyj służyć mogące.

§. 16.

Wyjąwszy przypadek w §. 11. lit. *d)* wskazany, doręczenie następować powinno wcześnie, i w sposobie przepisanym w ustawie sądowéj dla doręczenia skarg piérwszych. Sąd powinien jeszcze przed dniem, do stawienia się naznaczonym, przekonać się o tém w sposobie stósownym, i nalegać na przysłanie wykazów doręczenia, mogących jeszcze brakować.

§. 17.

Jeżeli posiadacz dóbr, jego prawny zastępca lub wykazany pełnomocnik nie może być przyzwanym, wówczas na koszt i niebezpieczeństwo jego należy ustanowić kuratora *ad actum*.

Jeżeli o posiadanie dóbr toczy się spór między dwoma lub więcéj osobami, lub jeżeli dobra znajdują się w spólném posiadaniu więcéj osób, natenczas winny są takowe do rozprawy z wierzycielami hypotecznemi ustanowić spólnego pełnomocnika, i donieść o tém sądowi na ośm dni przed dniem do stawienia się naznaczonym, w przeciwnym bowiem razie Sąd na ich koszt i niebezpieczeństwo ustanowi kuratora *ad actum*, i przyzwie go na dzień wyznaczony do Sądu. Jeżeli dobra są w sekwestracyi, sekwestrator także przyzwanym być powinien.

§. 18.

Jeżeli na dobrach ciąży substytucya, wówczas, oprócz posiadacza, należy także przyzwać substytuta, lub kuratora substytucyi, jeżeli jest ustanowionym.

Również należy we wszystkich przypadkach prostego użytkowania przyzwać nie tylko użytkującego, lecz także właściciela lub zastępcę, do obrony praw jego ustanowionego.

§. 19.

Wraz z przyzwaniem tych wierzycieli hypotecznych, którzy się zgłosili z pretensyami swojemi w terminie wyznaczonym, Sąd winien z urzędu wyjąć dokładny wyciąg hypoteczny względem wszystkich ciężarów hypotecznych, znajdujących się na dobrach (§§. 2. i 10.), równie jak co do wszystkich, mogących się znajdować podzastawów, i taki wyciąg służyć ma za podstawę rozprawy.

Besitzer des bezugsberechtigten Gutes, der von der Verwaltungsbehörde (Direkzion) des Entlastungsfondes bestellte Vertreter des Entlastungsfondes und Alle, die eine Forderung angemeldet haben, unter ausdrücklicher Anführung der im §. 21 bestimmten Folgen des Ausbleibens und mit dem Auftrage vorzuladen sind, die zur Darthuung ihrer Ansprüche dienlichen Original-Urkunden und Behelfe zur Tagsatzung mitzubringen.

§. 16.

Die Zustellung hat, den Fall des §. 11, lit. d) ausgenommen, auf die in der Gerichts-Ordnung für die Zustellung erster Klagen vorgeschriebene Art und rechtzeitig zu geschehen. Das Gericht hat sich in geeigneter Zeit noch vor der Tagsatzung hievon zu überzeugen und die Einsendung der allenfalls noch fehlenden Zustellungs-Ausweise zu betreiben.

§. 17.

Kann der Besitzer des Gutes, sein gesetzlicher Vertreter oder ausgewiesener Bevollmächtigter nicht vorgeladen werden, so ist auf seine Gefahr und Kosten ein Kurator ad actum zu bestellen.

Ist der Besitz des Gutes zwischen zwei oder mehreren Personen streitig, oder befindet sich dasselbe in dem Mitbesitze mehrerer Personen, so haben dieselben für die Verhandlung mit den Hypothekargläubigern einen gemeinschaftlichen Bevollmächtigten acht Tage vor der Tagsatzung dem Gerichte namhaft zu machen, widrigens von demselben auf ihre Gefahr und Kosten ein Kurator ad actum zu bestellen und zur Tagsatzung vorzuladen ist. Ist das Gut in Sequestrazion, so ist auch der Sequester beizuziehen.

§. 18.

Wenn das Gut mit dem Substituzionsbande behaftet ist, so ist nebst dem Besitzer auch der Substitut, und wenn ein Substituzions-Kurator besteht, dieser vorzuladen.

Ebenso ist in allen Fällen des bloßen Fruchtgenusses sowohl der Fruchtnießer als der Eigenthümer oder der zur Wahrung der Rechte des Letzteren bestehende Vertreter beizuziehen.

§. 19.

Mit der Vorladung derjenigen Hypothekargläubiger, die in der festgesetzten Frist ihre Forderungen angemeldet haben, hat das Gericht zugleich von Amtswegen einen vollständigen bücherlichen Extrakt über sämmtliche Hypothekarlasten des Gutes (§§. 2 und 10) und die allfälligen Superhaftungen beizuschaffen, welcher der Verhandlung zur Grundlage zu dienen hat.

Gdy kto twierdzi na audyencyi sądowéj, iż tym czasem zaszła zmiana w stanie tabularnym, winien jest to dowodzić.

§. 20.

Sąd winien na audyencyi przed rozpoczęciem rozprawy, w razie gdy jeden lub więcéj interesentów nie stanęło, dochodzić, czyli im doręczenie w porządku uczynioném zostało:

a) jeżeli brakuje wykazów doręczenia, wówczas należy z stronami, które stanęły, jak dalece można, toczyć rozprawy, następnie zaś odroczyć audyencyą, i oznajmić dzień i godzinę następnéj audyencyi stronom, które stanęły, natychmiast przez protokół, który podpisać mają, stronom zaś, które nie stanęły, według przepisu §. 16.

b) Jeżeli na audyencyi odroczonéj kilku z tych ostatnich znowu się nie stawi i brakuje wykazów, iż doręczenie nastąpiło, natenczas należy wprawdzie z tymi, co się stawili, postąpić według lit. *a)*, audyencyę zaś jeszcze raz odroczyć, lecz tych, którzy powtórnie nie stanęli, nie należy już więcéj wzywać na takową, lecz na ich koszt i niebezpieczeństwo ustanowić kuratorów, ich zaś edyktem o tém zawiadomić.

c) Na same pismienne oświadczenia stron wzgląd miany nie będzie.

§. 21.

Jeżeli przyzwanie nastąpiło należycie, wierzyciel zaś ani sam osobiście ani też przez wykazanego pełnomocnika nie stanie, natenczas uważanym będzie tak, jak gdyby był wyraźnie zezwolił na przekazanie swéj pretensyi do kapitału wynagrodzenia, według kolei naznaczonéj porządkiem hypotecznym (§. 27).

Również utraca prawo czynienia wszelkiéj opozycyi i użycia wszelkiego środka prawnego przeciw ugodzie, którąby interesenci stawający zawarli między sobą w myśl §. 5. patentu z dnia 25. Września 1850. r., jednakże tylko wtedy, jeżeli pretensya jego według porządku hypotecznego przekazaną została do kapitału wynagrodzenia, albo też stósownie do §. 27. została zabezpieczona na gruncie i ziemi.

Jeżeli zachodzi spór o rzeczywistość lub o porządek hypoteczny pretensyi, Sąd stósownie do §§. 37. i 38. postąpić winien.

Działanie w drodze usprawiedliwienia niestawienia się dopuszczoném być nie może.

§. 22.

Jeżeli zaś przyzwany posiadacz, lub jego zastępca nie staną, wówczas na koszt i niebezpieczeństwo jego ustanowić należy kuratora *ad actum*, z którym

Wenn Jemand bei der Tagsatzung eine inzwischen eingetretene Aenderung in dem Tabularstande behauptet, so liegt ihm ob, den Beweis zu liefern.

§. 20.

Das Gericht hat bei der Tagsatzung vor Beginn der Verhandlung, wenn ein oder mehrere der vorgeladenen Interessenten nicht erschienen wären, zu erheben, ob die Zustellung an dieselben gehörig geschehen sei.

a) Fehlen die betreffenden Zustellungs-Ausweise, so ist mit den erschienenen Parteien, soweit es thunlich ist, die Verhandlung zu pflegen, sofort aber die Tagsatzung zu erstrecken und Tag und Stunde derselben den erschienenen Parteien sogleich mittelst eines von ihnen zu unterfertigenden Protokolles, den Ausgebliebenen aber nach §. 16 bekannt zu geben.

b) Sollten bei der erstreckten Tagsatzung einige dieser letzteren wieder nicht erscheinen und die Ausweise über die erfolgte Zustellung fehlen, so ist mit den Erschienenen nach lit. a) vorzugehen und die Tagsatzung zwar nochmals zu erstrecken, jedoch sind die wiederholt Ausgebliebenen hierzu nicht mehr vorzuladen, sondern auf ihre Gefahr und Kosten Kuratoren zu bestellen, wovon sie durch Edikt zu verständigen sind.

c) Auf bloße schriftliche Aeußerungen der Parteien ist kein Bedacht zu nehmen.

§. 21.

Ist die Vorladung gehörig geschehen und erscheint der Gläubiger weder in Person, noch durch einen ausgewiesenen Bevollmächtigten, so wird er so angesehen, als wenn er in die Ueberweisung seiner Forderung auf das Entlastungskapital nach Maßgabe der durch die bücherliche Rangordnung bestimmten Reihenfolge ausdrücklich eingewilliget hätte (§. 27).

Er verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erschienenen Interessenten im Sinne des §. 5 des Patentes vom 25. September 1850 getroffenes Uebereinkommen unter der Voraussetzung, daß seine Forderung nach Maßgabe ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungskapital überwiesen worden, oder nach Maßgabe des §. 27 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Wird die Richtigkeit oder bücherliche Rangordnung der Forderung bestritten, so hat das Gericht nach §§. 37 und 38 vorzugehen.

Das Rechtsmittel der Rechtfertigung des Ausbleibens von der Tagsatzung ist unzulässig.

§. 22.

Erscheint dagegen der vorgeladene Besitzer, beziehungsweise dessen Vertreter nicht, so ist auf seine Gefahr und Kosten ein Kurator ad actum zu bestellen, mit welchem

rozprawa toczyć się będzie z wszelkim skutkiem prawnym tak długo dopóki posiadacz sam osobiście lub przez pełnomocnika nie stanie.

Jeżeli się nie stawi przyzwany obrońca funduszu wynagrodzenia, nie należy dla téj jedynie przyczyny odraczać audyencyi, lecz rozprawa nawet w jego nieobecności daléj prowadzona będzie.

§. 23.

Oprócz przypadków przewidzianych w §§. 20. i 22. audyencya odroczona być może tylko wtenczas, jeżeli rozprawa z powodu przeszkody, nie podobnéj do pokonania, bez zwłoki daléj stósownie prowadzoną być nie może.

W tym przedmiocie Sąd rozstrzyga bez dopuszczenia dalszego odwołania.

Jeżeli rozprawa w jednym dniu ukończoną być nie może, prowadzona będzie w dalszym ciągu w drugim, a według potrzeby w dalszych dniach następujących aż do zupełnego jéj ukończenia.

§. 24.

Na audyencyi Sąd winien przedewszystkiém starać się o to, aby między stronami, które stanęły, ugodę przyprowadzić do skutku co do téj kwestyi, jakie pretensye mają być przekazane do funduszu wynagrodzenia, a które zaś na dobrach pozostać mają. Ugoda, w tym przedmiocie do skutku doprowadzona, ma skutek ugody sądowéj.

§. 25.

Ażeby oświadczenia, uczynione przez zastępców osób niewłasnowolnych, gmin i innych korporacyj, fideikomisów, funduszów pod zarządem publicznym zostających i t. p. miały skutek prawny, nie jest potrzebnym szczególny konsens właściwych władz opiekuńczych lub administracyjnych.

§. 26.

Każdy wierzyciel stawający na audyencyi, którego porozumienie się z dłużnikiem nie jest wykazaném, a którego prawo hypoteczne z natury swojéj nie jest tego rodzaju, iż według orzeczenia Sądu na dobrach pozostać musi, ma prawo żądać, żeby albo na gruncie i ziemi zabezpieczonym pozostał, albo téż do kapitału wynagrodzenia przekazanym został.

Jeżeli obiéra przekazanie do kapitału wynagrodzenia, dłużnik ma prawo zaspokoić go natychmiast przez zapłatę.

Wierzyciel zaś, którego pretensya w czasie rozprawy jeszcze nie zapadła, ani téż jeszcze wypowiedzianą być nie może, ma prawo żądać, ażeby albo na dobrach zabezpieczonym pozostał, albo téż żeby kapitał wynagrodzenia, do hypotecznego pokrycia jego potrzebny, w Sądzie złożonym był.

so lange unter voller Rechtswirkung zu verhandeln ist, bis der Besitzer persönlich oder durch einen Bevollmächtigten erscheint.

Bleibt der vorgeladene Vertreter des Entlastungsfondes aus, so ist die Tagsatzung wegen dieses Umstandes allein nicht zu erstrecken, sondern die Verhandlung auch ohne seine Dazwischenkunft zu pflegen.

§. 23.

Außer dem Falle der §§. 20 und 22 findet eine Erstreckung der Tagsatzung nur dann Statt, wenn der unverzüglichen zweckmäßigen Verhandlung ein unüberwindliches Hinderniß entgegensteht.

Hierüber hat das Gericht ohne Zulassung einer weiteren Berufung zu entscheiden.

Kann die Verhandlung an einem Tage nicht beendet werden, so ist sie am zweiten und nach Erforderniß an den nächstfolgenden Tagen bis zur Beendigung fortzusetzen.

§. 24.

Bei der Tagsatzung hat das Gericht vor Allem zwischen den erschienenen Parteien ein Uebereinkommen darüber zu versuchen, welche Forderungen auf das Entlastungs-Kapital zu weisen seien, und welche dagegen auf dem Gute selbst zu verbleiben haben. Wird ein Uebereinkommen erzielt, so hat dasselbe die Wirkung eines gerichtlichen Vergleiches.

§. 25.

Zur Rechtsgiltigkeit der abgegebenen Erklärungen der Vertreter von nicht eigenberechtigten Personen, von Gemeinden nnd anderen Korporazionen, Fideikommissen, unter öffentlicher Verwaltung stehenden Fonden u. dgl. bedarf es keines besonderen Konsenses der betreffenden Pflegschafts- oder Administrativ-Behörden.

§. 26.

Jeder bei der Tagsatzung erscheinende Gläubiger, rücksichtlich dessen ein Einverständniß mit dem Schuldner nicht vorliegt, und dessen bücherliches Recht seiner Natur nach nicht so beschaffen ist, daß es nach Maßgabe des richterlichen Erkenntnisses auf Grund und Boden haftend bleiben muß, hat das Recht zu fordern, daß er entweder auf Grund und Boden versichert bleibe, oder auf das Entlastungskapital überwiesen werde.

Wählt derselbe die Ueberweisung auf das Entlastungskapital, so hat der Schuldner das Recht, denselben sogleich durch Zahlung zu befriedigen.

Dagegen hat derjenige Gläubiger, dessen Forderung zur Zeit der Verhandlung weder fällig, noch sofort aufkündbar ist, das Recht zu fordern, daß er entweder auf Grund und Boden versichert bleibe, oder daß der zu seiner pfandrechtlichen Deckung erforderliche Betrag des Entlastungskapitales gerichtlich hinterlegt werde.

§. 27.

Pretensye tych wierzycieli, którzy się nie zgłosili, albo na audyencyi nie stanęli, powinny być przekazane do kapitału wynagrodzenia, w kolei, jaka na nich przypada, wraz z trzechletniemi procentami, jak dalece zapłacenie ich nie jest wykazaném, i z zastrzeżeniem dalszego wywodu. Jeżeli zaś pretensya tego rodzaju w ciągu rozprawy jeszcze nie zapadła, dłużnik ma prawo żądać, żeby pozostała na dobrach, tak dalece, o ile na dwóch piérwszych trzecich częściach ich wartości (§. 30.) ma bezpieczeństwo swoje.

§. 28.

Jeżeli żaden wierzyciel nie obiéra kapitału wynagrodzenia, lub jeżeli takowy przez ten wybor, tudzież przez przekazanie pretensyj, w §. 27 wspomnionych, nie zostanie wyczerpniętym, natenczas posiadacz dóbr prawo poborów mających może żądać, ażeby kapitał lub jego reszta albo jemu została przekazaną, albo téż między wierzycieli była rozdzieloną.

§. 29.

Jeżeli w przypadku w §. 28. wskazanym, prawo mający oświadczy ażeby kapitał wynagrodzenia między wierzycieli hypotecznych był rozdzielonym, wierzyciele muszą przyjąć przekazanie do kapitału wynagrodzenia, jak dalece ich pretensye już zapadły, lub téż już wypowiedzianemi być mogą, a nie są zabezpieczonemi na dwóch pierwszych trzecich częściach wartości dóbr, mianowicie w tym porządku, iż najpiérwéj ostatni, następnie poprzedzający go, i t. d. przekazanemi zostaną.

Reszta kapitału wynagrodzenia, nie wyczerpniętego przez to przekazanie, posiadaczowi dóbr przekazana być powinna.

§. 30.

Za wartość dóbr uważać należy kwotę jednorocznego zwykłego podatku gruntowego, bez wszelkich dodatków i dopłat, pomnożoną przez sto, którego wykaz posiadacz dóbr na audyencyi przedłożyć winien.

§. 31.

Ciężar, który pod nazwiskiem oktawy w krajach koronnych Galicyi i Bukowiny prawnie jest ustanowionym, pozostanie aż do zniesienia jéj ustawą wyrzeczonego, tak na dobrach, jakotéż na kapitale wynagrodzenia, stanowiącego część całéj wartości dóbr, jednakże z ograniczeniem wyrażoném w 6. ustępie patentów z dnia 17. Kwietnia i 9. Sierpnia 1848., dlatego téż zawsze ósma część kapitału wynagrodzenia, aż do wygaśnienia oktawy, pozostanie związaną.

§. 27.

Die Forderungen derjenigen Gläubiger, welche sich nicht gemeldet haben, oder zur Tagsatzung nicht erschienen, sind, wenn sie die Reihenfolge trifft, sammt den allfälligen dreijährigen Zinsen, soweit deren Berichtigung nicht ausgewiesen wird, mit Vorbehalt der weiteren Austragung auf das Entlastungskapital zu überweisen. Ist jedoch eine derartige Forderung zur Zeit der Verhandlung nicht fällig, so hat der Schuldner das Recht zu fordern, daß dieselbe lediglich auf Grund und Boden haftend bleibe, in soweit sie in den ersten zwei Drittheilen des Werthes desselben (§. 30) versichert erscheint.

§. 28.

Wählt kein Gläubiger das Entlastungskapital, oder wird Letzteres durch diese Wahl und durch die Ueberweisung der im §. 27 bezeichneten Forderungen nicht erschöpft, so hat der bezugsberechtigte Besitzer des Gutes das Recht zu begehren, daß das Kapital oder dessen Restbetrag entweder ihm zugewiesen, oder unter die Gläubiger vertheilt werde.

§. 29.

Erklärt sich der Berechtigte in dem Falle des §. 28, daß das Entlastungskapital unter die Hypothekargläubiger zu vertheilen sei, so müssen sich dieselben, in soweit ihre Forderungen fällig, oder sofort aufkündbar sind, und nicht in den ersten zwei Drittheilen des Werthes von Grund und Boden versichert erscheinen, und zwar zuerst der Letzte, dann der nächstvorhergehende u. s. f. auf das Entlastungskapital überweisen lassen.

Wird das Entlastungskapital durch diese Zuweisung nicht erschöpft, so ist der Rest dem Besitzer des Gutes zuzuweisen.

§. 30.

Als Gutswerth hat der hundertfache Betrag der einjährigen ordentlichen Grundsteuer ohne alle Zuschüsse und Zuschläge zu gelten, worüber der Besitzer des Gutes der Ausweis zur Tagsatzung mitzubringen hat.

§. 31.

Die in den Kronländern Galizien und Bukowina gesetzlich bestehende Haftung den Oktava bleibt bis zur gesetzlich erfolgenden Aufhebung mit der, in dem sechsten Absatze der Patente vom 17. April und 9. August 1848 enthaltenen Beschränkung sowohl auf Grund und Boden, als auch auf dem Entlastungskapitale, welches einen Bestandtheil des gesammten Gutswerthes bildet, aufrecht, daher stets ein Achtel des Entlastungskapitales bis zur Erlöschung der Oktava vinkulirt zu bleiben hat.

W osobnych postanowieniach naznaczone będą czas i warunki zniesienia tego prawnego ciężaru.

§. 32.

Co się tyczy rent i innych pretensyj tego rodzaju, przy których w księdze publicznéj nie jest wyrażona pewna kwota kapitału, te przekazane zostaną do kapitału wynagrodzenia, gdy na nie kolej przyjdzie, w takiéj kwocie, na jaką się strony interesowane między sobą zgodzą.

Jeżeli ugoda w tym przedmiocie nie przyjdzie do skutku, kwota, do pokrycia reszty potrzebna, sądownie będzie ustanowioną, i do kapitału wynagrodzenia przekazaną.

§. 33.

Wszelkie pretensye hypoteczne, nie będące kwotami pieniężnemi w cyfrach oznaczonemi, likwidowane być powinny na audyencyi w kwotach pieniężnych, cyframi oznaczonych, jak dalece z natury swéj nie muszą pozostać na dobrach (§. 26.)

Jeżeli między wierzycielem a dłużnikiem w tym przedmiocie ugoda nie przyjdzie do skutku, sprawę na drogę prawa odesłać, pretensyę zaś nie oznaczoną, według wyboru wierzyciela albo na dobrach pozostawić, albo też na kapitale wynagrodzenia zabezpieczyć należy.

W tym ostatnim przypadku reszta kapitału wynagrodzenia, która pozostanie po odtrąceniu pretensyj poprzedzających, i do kapitału wynagrodzenia przekazanych, przed rozstrzygnieniem téj sprawy daléj już rozdzieloną być nie może.

§. 34.

Przy przekazywaniu długów hypotecznych do kapitału wynagrodzenia, należy takowe obliczać bez względu na wyższą lub niższą stopę procentową (§. 45.), zaległe zaś procenta w takiéj ilości, jak dalece im równe prawo piérwszeństwa z kapitałem służy.

Procenta obliczać należy aż do końca najbliższego terminu, w którym procenta od obligacyj funduszu zapadają.

Jeżeli ten termin pada przed dniem 1. Listopada 1853. r., obliczenie to nastąpić winno aż do końca Października 1853. r.

§. 35.

W razie przekazania do funduszu wynagrodzenia, wszelkie pretensye obliczone być powinny w monecie konwencyjnéj według obowiązujących przepisów.

Ueber den Zeitpunkt und die Modalitäten der Aufhebung dieser gesetzlichen Haftung werden besondere Bestimmungen erfolgen.

§. 32.

Bei Renten und anderen derlei Forderungen, bei denen im öffentlichen Buche kein bestimmter Kapitalsbetrag ausgedrückt erscheint, ist, wenn sie die Reihe der Uebertragung auf das Entlastungskapital trifft, und die betheiligten Parteien sich über einen bestimmten Abfertigungsbetrag einigen, dieser auf das Entlastungskapital zu überweisen.

Kommt ein derartiges Einverständniß nicht zu Stande, so ist der zur Bedeckung der Rente erforderliche Betrag gerichtlich zu bestimmen, und auf das Entlastungskapital zu überweisen.

§. 33.

Alle Hypothekar-Forderungen, welche nicht in ziffermäßigen Geldbeträgen haften, sind, in soferne sie nicht ihrer Natur nach auf Grund und Boden haften zu bleiben haben (§. 26), bei der Tagsatzung in ziffermäßigen Geldbeträgen zu liquidiren.

Kommt hierüber zwischen dem Gläubiger und dem Schuldner kein Vergleich zu Stande, so ist die Sache auf den Rechtsweg zu verweisen und die unbestimmte Forderung nach Wahl des Gläubigers entweder auf Grund und Boden zu belassen, oder auf dem Entlastungskapitale sicherzustellen.

Im letzteren Falle kann der nach Abzug der vorhergehenden, auf das Entlastungs-Kapital gewiesenen Forderungen erübrigende Rest desselben vor Austragung der Sache nicht weiter vertheilt werden.

§. 34.

Bei der Ueberweisung hypothezirter Schulden auf das Entlastungskapital sind dieselben ohne Rücksicht auf den höheren oder geringeren Zinsfuß (§. 45), die rückständigen Zinsen aber in dem Maße, in welchem ihnen gleiche Priorität mit dem Kapitale zusteht, in Anschlag zu bringen.

Die Zinsen sind stets bis zum Schlusse des nächsten Zinsenverfall-Termines der Fonds-Obligazionen zu berechnen.

Geschieht dieß vor dem 1. November 1853, so ist die Abrechnung auf Ende Oktober 1853 zu pflegen.

§. 35.

Alle Forderungen sind im Falle einer Ueberweisung auf das Entlastungskapital in Konvenzions-Münze nach den bestehenden Gesetzen zu berechnen.

§. 36.

O rzeczywistość pretensyi tylko dłużnik spierać się może. Wierzyciele mają jedynie prawo czynić opozycyą co do prawa zastawu, lub co do porządku hypotecznego pretensyi poprzedzającéj.

§. 37.

Gdy o rzeczywistość pretensyi, któraby z kolei przeniesiona być powinna na kapitał wynagrodzenia, stósownie do ustaw niniejszych, w całości lub w części spór zachodzi, Sąd przedewszystkiém starać się winien, ażeby między stronami przeciwnemi ugodę przyprowadzić do skutku.

Jeżeli ugoda zawartą nie będzie, natenczas pretensya, lub sporna kwota onéjże przekazaną będzie do kapitału wynagrodzenia, z zastrzeżeniem dalszego rozstrzygnienia, stronom zaś pozostawionéme będzie, spór ten na drodze zwyczajnéj prawa poddać pod rozstrzygnienie. Ta część kapitału wynagrodzenia, która nie zostanie przyznaną wierzycielowi w tém osobném postępowaniu prawném, będzie przedmiotem następnego przekazania (§. 56.).

§. 38.

Gdy spór zachodzi o prawo zastawu lub o porządek tabularny pretensyi, wówczas należy w tym przedmiocie natychmiast przystąpić do rozprawy, a nawet w tym przypadku, gdy właściwy wierzyciel hypoteczny nie stanie, wydać orzeczenie jedynie na podstawie stanu tabularnego. Przeciw takiemu orzeczeniu tylko rekurs założonym być może (§. 44.).

§. 39.

Jeżeli przekazaną zostanie do kapitału wynagrodzenia pretensya, która jest subonerowaną (obciążoną prawem podzastawu), lub w inny sposób związaną, w takim przypadku przekazanie tylko z zabezpieczeniem praw interesentów, których się tyczy, nastąpić może (§. 50.).

§. 40.

Wierzyciele hypoteczni, których pretensye w całości, lub w części na kapitał wynagrodzenia przeniesionemi być mają, obowiązani są, oprócz przypadku w §§. 33. i 37. wskazanego, złożyć przy rozprawie skrypta, znajdujące się w ich posiadaniu.

Jeżeli takowe z jakiegobądź powodu złożonemi nie będą, wówczas dłużnik może żądać, ażeby ta część kapitału wynagrodzenia tylko za złożeniem, lub po umorzeniu onychże wydaną została.

W przypadkach, niniejszym patentem wskazanych, termin do umorzenia ustanawia się na 3 miesiące.

§. 36.

Die Richtigkeit einer Forderung kann nur vom Schuldner bestritten werden. Die Gläubiger sind blos befugt, das Pfandrecht oder die Rangordnung einer vorangehenden Forderung zu bestreiten.

§. 37.

Wird die Richtigkeit einer Forderung, welche die Reihenfolge zur Uebertragung auf das Entlastungskapital nach den gegenwärtigen Grundsätzen zu treffen hätte, ganz oder theilweise bestritten, so versucht das Gericht vor Allem einen Vergleich zwischen den streitenden Theilen zu vermitteln.

Gelingt dieses nicht, so wird einstweilen die Forderung oder der streitige Betrag derselben mit dem Vorbehalte der weiteren Austragung auf das Entlastungskapital gewiesen, und den Parteien überlassen, ihren Streit im ordentlichen Rechtswege zur Entscheidung zu bringen. Jener Betrag des Entlastungskapitales, welcher in diesem abgesonderten Rechtsverfahren dem Gläubiger abgesprochen wird, bildet sofort den Gegenstand einer nachträglichen Zuweisung (§. 56).

§. 38.

Wird das Pfandrecht oder die bücherliche Rangordnung einer Forderung bestritten, so ist hierüber sogleich zu verhandeln und auch in dem Falle, daß der betreffende Hypothekargläubiger nicht erschienen ist, lediglich auf Grundlage des Tabularstandes in der Haupterledigung selbst zu erkennen. Gegen dieses Erkenntniß findet nur das Rechtsmittel des Rekurses Statt (§. 44).

§. 39.

Wird eine Forderung auf das Entlastungskapital gewiesen, welche mit Supersätzen (Afterpfandrecht) belastet, oder sonst vinkulirt ist, so kann diese Zuweisung nur mit Verwahrung der Rechte der betreffenden Interessenten geschehen (§. 50).

§. 40.

Jene Hypothekargläubiger, deren Forderungen ganz oder theilweise auf das Entlastungskapital übertragen werden sollen, sind außer dem Falle der §§. 33 und 37 zu verhalten, die in ihrem Besitze befindlichen Schuldverschreibungen bei der Verhandlung einzulegen.

Werden dieselben aus was immer für einem Grunde nicht eingelegt, so kann der Schuldner begehren, daß dieser Theil des Entlastungskapitales nur gegen Beibringung oder erst nach Amortisirung derselben ausgefolgt werde.

In den Fällen dieses Patentes ist die Amortisazionsfrist auf 3 Monate festzusetzen.

§. 41.

Po ukończonéj rozprawie Sąd winien jak najspieszniéj przystąpić do rozwiązania rozprawy. W trybunałach piérwszéj instancyi wszelkie takie rozwiązanie, pociągające za sobą orzeczenie Sądu z powodu, iż ugoda nie przyszła do skutku, wprowadzone być powinny na naradę senatu, złożonego z jednego prezydującego, i cztérech głosujących.

§. 42.

Rozwiązanie nastąpić winno w formie rezolucyi, i doręczoném być powinno bez względu na to, czyli obejmuje orzeczenie Sądu, czyli téż tylko intymacyę ugody, posiadaczowi dóbr w całéj swéj treści, zaś wierzycielom interesowanym tylko w wyciągu tyczącym się jego własnéj pretensyi. Oryginał, lub urzędowy odpis zupełnego rozwiązania należy zatrzymać w kancelaryi, i wolno jest każdemu przejrzéć takowe, lub podnieść w odpisie, który sobie sama strona sporządzić powinna.

§. 43.

Jeżeli rozwiązanie z jakiegobądź powodu ani stronie saméj, ani jéj pełnomocnikowi doręczoném być nie może (§. 11. lit. *d*), wówczas należy rezolucyę przybić w Sądzie, i zanotować dzień, w którym to się stało

§. 44.

Przeciw orzeczeniom Sądu stoi każdemu, mieniącemu się być pokrzywdzonym w prawach swoich, otwarta droga rekursu; takowy założonym być powinien do Sądu, który wydał orzeczenie w piérwszéj instancyi, w terminie dni czternastu, nie mogącym być przedłużonym, a po upływie tego terminu przez ten Sąd wraz ze wszystkiemi aktami i relacyą przedłożony być winien Sądowi drugiéj instancyi.

Jeżeli założono więcéj rekursów, Sąd winien takowe przedłożyć wszystkie razem.

Przeciw orzeczeniu wyższego Sądu, przez które orzeczenie piérwszego sędziego zostało potwierdzoném, wyżéj odwoływać się nie można.

Podania o przywrócenie do dawnego stanu z powodu upadłego terminu do rekursu, odrzuconemi być powinny.

§. 45.

Przez prawomocne przekazanie pretensyj hypotecznych do kapitału wynagrodzenia dłużnik osobisty, jako téż dłużnik hypoteczny, przestają być dłużnikami tychże pretensyj.

§. 41.

Nach geschlossener Verhandlung hat das Gericht mit möglichster Beschleunigung zur Erledigung zu schreiten. Bei Gerichtshöfen erster Instanz sind alle derlei Erledigungen, welche eine Entscheidung des Gerichtes voraussetzen, weil kein Vergleich erzielt worden ist, in Senaten von einem Vorsitzenden und vier Stimmführern in Vortrag zu bringen.

§. 42.

Die Erledigung hat in Form eines Bescheides zu geschehen und ist, es mag dieselbe eine Entscheidung des Gerichtes, oder die bloße Intimazion eines Vergleiches enthalten, dem Besitzer des Gutes dem vollen Inhalte nach, den betheiligten Gläubigern aber nur mittelst Auszuges in Betreff ihrer eigenen Forderung hinauszugeben. Das Original oder eine ämtliche Abschrift der vollständigen Erledigung ist in der Kanzlei aufzulegen und ist Jedermann zu gestatten, hiervon die Einsicht oder Abschrift zu nehmen, welche letztere jedoch die Partei selbst zu besorgen hat.

§. 43.

Kann die Zustellung aus was immer für einem Grunde weder an die Partei selbst, noch an ihren Bevollmächtigten bewerkstelliget werden (§. 11, lit. d), so ist der Bescheid lediglich bei Gericht anzuschlagen und der Tag der geschehenen Affigirung anzumerken.

§. 44.

Gegen die Entscheidungen des Gerichtes steht Jedem, der sich dadurch in seinen Rechten gekränkt glaubt, der Rekurs offen, welcher bei dem Gerichte, das die Entscheidung in erster Instanz gefällt hat, in der unerstreckbaren Frist von vierzehn Tagen zu überreichen, und von diesem nach Ablauf der Frist mit allen Akten dem Gerichte zweiter Instanz berichtlich vorzulegen ist.

Sind mehrere Rekurse überreicht worden, so hat die Vorlegung unter Einem zu geschehen.

Gegen die Entscheidung des höheren Richters, wodurch die erstrichterliche bestätiget wird, findet keine weitere Berufung Statt.

Gesuche um Wiedereinsetzung in den vorigen Stand wegen versäumter Rekursfrist sind ohne weiters zu verwerfen.

§. 45.

Durch die rechtskräftig gewordene Ueberweisung der Hypothekarforderungen auf das Entlastungskapital hört sowohl der Personal- als Hypothekarschuldner auf, Schuldner dieser Forderungen zu seyn.

Zamiast nich wydawane będą bez względu na dawniejszą ich stopę procentową pięcioprocentowe, wystawione na imię obligacye uwolnienia kraju koronnego, którego się tyczą.

§. 46.

Sąd rzeczowy powinien orzeczenie sądowe, gdy zyska moc prawa, zakomunikować Sądowi, który prowadzi księgę publiczną.

Ten Sąd winien pretensye, przekazane w całości lub w części do kapitału wynagrodzenia, lub na nim zabezpieczone, w miarę uskutecznionego przekazania wymazać z księgi publicznéj, oraz odpisać przekazany kapitał wynagrodzenia od dóbr prawo mających, i zawiadomić o tém Sąd rzeczowy dla dalszych czynności urzędowych, podając wraz do wiadomości jego wszelkie zmiany, jakie tym czasem zaszły w stanie tabularnym.

§. 47.

Jeżeli pozycya przekazana równocześnie ciąży na jakiéj innéj realności, należy ją także tam wymazać albo z urzędu, albo téż na żądanie strony.

Co się tyczy takich hypotek rozciągniętych na więcéj dóbr (połączone hypoteki) należy uważać za zasadę, iż takowe przy téj realności na uwagę wziętemi być powinny, która piérwéj przyjdzie od rozprawę.

Jeżeli one przy téjże albo wcale nie, albo tylko w części przeniesionemi zostały na kapitał wynagrodzenia, natenczas takowe (a według okoliczności reszta) wziętemi będą pod rozprawę na nowo przy drugiéj realności, służącéj za hypotekę.

§. 48.

Oprócz tego Sąd winien z uwagi na zmiany, któreby tymczasem w osobie stron interesowanych zajść mogły, zawiadomić władzę administrującą fundusz wynagrodzenia, na czyje imię i za jakie kwoty obligacye wystawionemi być mają, od którego dnia procent wypłacany być powinien, tudzież którym osobom obligacye wprost wydanemi, które zaś kwoty Sądowi lub innéj władzy do zachowania, lub dalszego niemi zarządzenia oddanemi być powinny.

Jeżeli osoba tego, któremu obligacya w końcu wydana być powinna, nie jest wiadoma, należy ją wystawić na imię dóbr prawo mających, i w swoim czasie przepisać.

§. 49.

Fundusz wynagrodzenia wydawać będzie bezpośrednio tylko te kwoty kapitału wynagrodzenia, które przekazane zostały posiadaczowi prawo mającemu.

Für dieselben werden ohne Rücksicht auf ihren früheren Zinsfuß fünfperzentige, auf den Namen lautende Grundentlastungs-Schuldverschreibungen des betreffenden Kronlandes hinausgegeben.

§. 46.

Die Realbehörde hat die richterliche Erledigung nach eingetretener Rechtskraft dem Gerichte, welches das öffentliche Buch führt, mitzutheilen.

Dieses hat jene Forderungen, welche ganz oder theilweise auf das Entlastungskapital überwiesen oder darauf sichergestellt worden sind, nach Maß der erfolgten Ueberweisung im öffentlichen Buche zu löschen, daselbst unter Einem das zugewiesene Entlastungskapital von dem bezugsberechtigten Gute abzuschreiben und hievon die Realbehörde unter Bekanntgebung aller mittlerweile eingetretenen Veränderungen des Tabularstandes zur weiteren Amtshandlung in Kenntniß zu setzen.

§. 47.

Haftet die übertragene Post gleichzeitig auch auf einer anderen Realität, so ist deren Löschung auch dort von Amtswegen oder über Begehren der Partei zu veranlassen.

Bei derlei Simultan-Hypotheken hat überhaupt als Grundsatz zu gelten, daß dieselben bei jener Realität in Behandlung genommen werden, welche früher zur Verhandlung kömmt.

Sind dieselben hierbei gar nicht oder nicht gänzlich auf das Entlastungskapital übertragen worden, so werden sie (rücksichtlich der Rest) bei der zweiten verpfändeten Realität neuerlich in Verhandlung gezogen.

§. 48.

Das Gericht hat ferner der Verwaltungsbehörde des Entlastungsfondes mit Rücksicht auf die etwa inzwischen in der Person der Interessenten eingetretenen Veränderungen bekannt zu geben, auf wessen Namen und für welche Beträge die Grundentlastungs-Schuldverschreibungen auszustellen, von welchem Tage die Zinsen zu verabfolgen sind, dann welchen Personen die Schuldverschreibungen unmittelbar auszufolgen, und welche Beträge dagegen dem Gerichte oder einer anderen Behörde zur Aufbewahrung oder weiteren Veranlassung zu übergeben seien.

Ist die Person desjenigen, dem eine Schuldverschreibung endlich auszufolgen seyn wird, nicht bekannt, so ist die letztere auf den Namen des bezugsberechtigten Gutes auszustellen und seiner Zeit umzuschreiben.

§. 49.

Die unmittelbare Ausfolgung von Seite des Entlastungsfondes findet nur bezüglich der dem bezugsberechtigten Besitzer zugewiesenen Beträge des Entlastungskapitales

Te kwoty zaś, które przekazane zostały dla osób lub dóbr w §. 12. wspomnionych, wydać należy właściwym władzom opiekuńczym lub administracyjnym. Wszelkie inne kwoty Sądowi odstąpionemi być powinny.

§. 50.

O nastąpioném ich nadejściu zawiadomi Sąd interesowanych wierzycieli hypotecznych, i jeżeli żadna nie zachodzi przeszkoda, w téj saméj rezolucyi zezwoli na wydanie ich bez opłacenia taksy od liczenia w tym przypadku, zresztą zaś zachowa przy wydaniu ostrożności, prawem przepisane. Jeżeli kaucya małżeństwa wojskowego, ubezpieczona hypotecznie, przekazaną została do kapitału wynagrodzenia, wówczas należące się obligacye uwolnienia gruntowego do właściwéj Komendy wojskowéj do dalszego niemi rozporządzenia odesłane być powinny.

Dla wierzycieli, przekazanych do kapitału wynagrodzenia, którzy się nie zgłosili, lub których miejsce pobytu jest niewiadome, powinni być ustanowieni kuratorowie na mocy przepisów istniejących.

One kwoty kapitału wynagrodzenia, które przekazanemi zostały dla osób lub dóbr, wspomnianych w §. 12. jako dla wierzycieli hypotecznych, należy przesłać władzy właściwéj do dalszego niemi rozrządzenia, zaś w zachowaniu Sądu pozostać mają te, które natychmiast wydanemi być nie mogą.

§. 51.

Jeżeli pretensya przeniesiona została w całości na kapitał wynagrodzenia, wówczas Sąd winien, przy wydaniu obligacyj, skrypt stósownie do §. 40. zatrzymany, lub przez stronę okazany, skasować przez przekreślenie; jeżeli zaś przekazanie nastąpiło tylko w części, winien odpisać kwotę umorzoną na skrypcie, i zwrócić takowy stronie, która go złożyła.

V. Postępowanie w tym przypadku, gdy kapitał wynagrodzenia w części został wykazanym, tudzież w przypadku późniejszego przekazania.

§. 52.

Według przepisów, powyżéj w §§. 5.—51. wskazanych należy postępować także w przypadku, wspomnionym w §. 3. ad *b)*, to jest gdy tylko część kapitału wynagrodzenia jest wykazaną, jednakże w adnotacyach, mających być według §. 10. czynionemi w księdze publicznéj, tudzież w przyzwaniach edyktalnych, jako téż w rozwiązaniu ostateczném Sądu jasno wyrażona być powinna ta okoliczność, iż kapitał wynagrodzenia tylko w części wykazanym zo-

Statt. Jene Beträge, welche den im §. 12 bezeichneten Personen oder Gütern als Bezugsberechtigten zugewiesen wurden, sind der betreffenden Pflegschafts- oder Administrativbehörde zu übermitteln. Alle übrigen sind dem Gerichte zu übergeben.

§. 50.

Dieses hat von dem Einlangen die betheiligten Hypothekargläubiger zu verständigen und in dem dießfälligen Bescheide, sobald kein Anstand obwaltet, sogleich die Ausfolgung, und zwar in diesem Falle zähltaxfrei zu bewilligen, im Uebrigen aber bei der Erfolglassung die gesetzlichen Vorsichten zu beobachten. Ist eine hypothekarisch sichergestellte Militär-Heirathskauzion auf das Entlastungskapital überwiesen worden, so sind die betreffenden Grundentlastungs-Schuldverschreibungen an das betreffende Armeekommando zur weiteren Verfügung abzugeben.

Für jene auf das Entlastungskapital verwiesenen Gläubiger, die sich nicht gemeldet haben, oder deren Aufenthaltsort unbekannt ist, sind nach den bestehenden Anordnungen Kuratoren zu bestellen.

Jene Beträge des Entlastungskapitales, welche den im §. 12 benannten Personen oder Gütern als Hypothekargläubigern zugewiesen wurden, sind der zuständigen Behörde zur weiteren Verfügung zu übermitteln, wogegen alle jene in der eigenen Aufbewahrung des Gerichtes zu bleiben haben, welche nicht sogleich ausgefolgt werden können.

§. 51.

Das Gericht hat bei der Ausfolglassung die nach §. 40 zurückbehaltene oder von den Parteien beigebrachte Schuldverschreibung, wenn die Forderung gänzlich auf das Entlastungskapital übertragen wurde, mittelst Durchstreichung zu kassiren, wenn aber die Ueberweisung nur theilweise geschehen ist, den getilgten Betrag auf der Urkunde abzuschreiben und letztere der Partei, welche sie eingelegt hat, zurückzustellen.

V. Verfahren bei theilweise ermittelten Entlastungskapitalien und bei nachträglicher Zuweisung.

§. 52.

Nach den vorstehenden Bestimmungen der §§. 5—51 ist auch in dem Falle des §. 3 ad b) zu verfahren, wenn nämlich nur ein Theil des Entlastungskapitales ermittelt ist, jedoch muß bei den im §. 10 gedachten Anmerkungen im öffentlichen Buche, dann in dem Vorrufungs-Edikte, sowie in der Enderledigung des Gerichtes dieser Umstand, daß das Entlastungskapital nur theilweise ermittelt ist, sowie die Ziffer desselben klar ausgedrückt werden. Ferners ist in dem Edikte die Rechtsfolge der unter-

stał, również cyfra jego wyraźnie wyszczególnioną być musi. Oprócz tego należy w edykcie wyrazić skutki prawne, z zaniechanego zgłoszenia się wynikające, według §§. 13. i 21. z tym dalszym dodatkiem, iż zezwolenie na przekazanie do kapitału wynagrodzenia, przyjęte domniemanym sposobem przez milczenie, rozciąga się także do kwot, które jeszcze wykazanemi być mają.

§. 53.

Jeżeli wykazana część kapitału wynagrodzenia nie jest dostateczna, ażeby wszystkie pretensye hypoteczne do niéj przekazać, natenczas mimo tego na żądanie posiadacza dóbr prawo mających, lub wierzyciela, wytoczyć należy rozprawę co do rzeczywistości i porządku tabularnego kapitałów hypotecznych, i wydać orzeczenie w tym przedmiocie (§§. 33., 37. i 38.).

§. 54.

Ostateczne przekazanie kapitału wynagrodzenia rozciągać się może tylko tak dalece, o ile cyframi jest wykazaném. Przekazanie ewentualne nie ma miejsca.

§. 55.

Ilekroć dalsza część kapitału wynagrodzenia wykazaną zostanie, należy przyzwać na audyencyę tych wierzycieli, którzy w miarę poprzedzającéj rozprawy mają prawo roszczenia sobie pretensyi do późniéj wykazanego kapitału wynagrodzenia, i z nimi dalsze postępowanie według wyżéj wskązanych postanowień przeprowadzić.

§. 56.

Jeżeli kwota kapitału wynagrodzenia, przyjęta do zachowania sądowego na mocy §. 50. zostanie uwolniona, wówczas należy takową wciągnąć pod rozprawę, która się toczy, lub toczyć będzie w przedmiocie przekazania później wykazanéj części kapitału wynagrodzenia (§. 55.).

Jeżeli zaś w takim przypadku już się ukończyła rozprawa o kapitał wynagrodzenia, w całości wykazany, wówczas przekazanie uwolnionych kwot nastąpić powinno bez rozpisania edyktu po wysłuchaniu tych interesentów, którzy stósownie do poprzedzającéj rozprawy jeszcze do tego prawo mają.

Zanim obligacye wynagrodzenia stronom wydane zostaną, należy wprzód uskutecznić ich przepisanie w funduszu wynagrodzenia (§. 48.).

lassenden Anmeldung nach §§. 13 und 21 mit dem weiteren Beisatze anzuführen, daß die stillschweigend angenommene Einwilligung in die Ueberweisung auf das Entlastungskapital auch für die noch zu ermittelnden Beträge desselben zu gelten habe.

§. 53.

Reicht der ermittelte Theil des Entlastungskapitales nicht zu, um alle Hypothekar-Forderungen darauf zu überweisen, so ist doch über Begehren des Besitzers des bezugsberechtigten Gutes oder eines Gläubigers über die Richtigkeit und Rangordnung der Hypothekarkapitalien zu verhandeln und zu erkennen (§§. 33, 37 und 38).

§. 54.

Die definitive Zuweisung des Entlastungskapitales kann sich immer nur in soweit erstrecken, als dasselbe bereits ziffermäßig ermittelt ist. Eine eventuelle Zuweisung findet nicht Statt.

§. 55.

So oft ein weiterer Theil des Entlastungskapitales ermittelt worden ist, sind jene Gläubiger, welche nach Maßgabe der vorhergegangenen Verhandlung auf das später ermittelte Entlastungskapital noch einen Anspruch zu stellen berechtiget sind, zu einer Tagsatzung vorzuladen und ist mit denselben das weitere Verfahren nach den obigen Bestimmungen durchzuführen.

§. 56.

Wird ein nach §. 50 in die gerichtliche Verwahrung übernommener Betrag des Entlastungskapitales frei, so ist derselbe, wenn noch eine Verhandlung über die Zuweisung eines später ermittelten Theiles des Entlastungskapitales im Zuge ist oder bevorsteht (§. 55), in diese einzubeziehen.

Hat dagegen in einem solchen Falle die Verhandlung über das vollständig ermittelte Entlastungskapital bereits stattgefunden, so hat die Zuweisung der frei gewordenen Beträge ohne Erlassung eines Ediktes über allfällige Einvernehmung jener Interessenten, welche nach Maßgabe der vorhergegangenen Verhandlung noch einen Anspruch haben, zu geschehen.

Vor der Ausfolgung der Grundentlastungs-Schuldverschreibungen an die Partei ist deren Umschreibung bei dem Entlastungsfonde zu bewerkstelligen (§. 48).

VI. Postępowanie w tym przypadku, gdy kapitał wynagrodzenia wcale nie jest wykazanym.

§. 57.

W przypadku wskazanym w §. 3. pod lit. *d)*, gdy kapitał wynagrodzenia co do cyfry ani w całości, ani w części jeszcze nie jest wykazanym, Sąd winien między stronami interesowanemi, które na żądanie posiadacza dóbr prawo mających na audyencyą zwołane być mają, starać się doprowadzić ugodę do skutku. Jeżeli ugoda nie nastąpi, należy przecież na żądanie posiadacza wytoczyć rozprawę, i wydać orzeczenie co do rzeczywistości pretensyj hypotecznych, jako też co do ich porządku tabularnego (§§. 33., 37. i 38)., z resztą zaś wznowić rozprawę dopiéro wtedy, gdy kapitał wynagrodzenia w całości, lub przynajmniéj w części wedle cyfry wykazanym zostanie. Ostateczne przekazanie onegoż w każdym razie nastąpić może dopiéro po tym terminie.

§. 58.

Dla ułatwienia wskazanego tu postępowania nadaje się posiadaczowi dóbr prawo mających, prawo, pozwać nawet pojedynczego wierzyciela hypotecznego, którego pretensya cięży według §. 33. w kwocie nieoznaczonéj, w drodze procesu wywoławczego, ażeby pretensye swoje likwidował co do cyfry, zanim jeszcze rozpoczętą zostanie rozprawa o przekazanie kapitału wynagrodzenia.

VII. Postanowienia szczegółowe.

A. Jeżeli dobra, prawo mające wciągnięte zostaną w krydę lub egzekucyą.

§. 59.

Jeżeli dobra w drodze egzekucyi sprzedane lub w krydę wciągnięte zostały, natenczas rozprawę co do przekazania kapitału wynagrodzenia prowadzić będzie w piérwszym przypadku Sąd egzekwujący, w drugim Sąd krydalny, według ustaw obowiązujących.

Wyrzeczone już przekazanie jednéj części kapitału wynagrodzenia nie dozna przez to żadnéj zmiany.

B. Dla fideikomisów.

§. 60.

Co do fideikomisów wysłuchanie wierzycieli hypotecznych w myśl poprzedzających przepisów miejsca nie ma, lecz kapitał wynagrodzenia uważanym być powinien jako kapitał zastępujący miejsce oddzielonych i w księdze publicznéj odpisanych praw poborów dóbr fideikomisowych.

VI. Verfahren, wenn das Entlastungskapital noch nicht ermittelt ist.

§. 57.

In dem Falle des §. 3 ad d), wo das Entlastungskapital der Ziffer nach weder ganz, noch theilweise ermittelt ist, hat das Gericht ein Uebereinkommen zwischen den Interessenten, welche auf Begehren des Besitzers des bezugsberechtigten Gutes zu einer Tagsatzung vorzuladen sind, zu versuchen. Wird ein Uebereinkommen nicht erzielt, so ist doch über Verlangen des Letzteren über die Richtigkeit und Rangordnung der Hypothekarforderungen zu verhandeln und zu erkennen (§§. 33, 37 und 38), im Uebrigen aber die Verhandlung erst dann wieder aufzunehmen, wenn das Entlastungskapital ganz oder wenigstens zum Theile ziffermäßig ermittelt ist. Die definitive Zuweisung des letzteren kann jedenfalls erst nach diesem Zeitpunkte erfolgen.

§. 58.

Zur Förderung des hier vorgezeichneten Verfahrens wird dem Besitzer eines bezugsberechtigten Gutes das Recht eingeräumt, auch einen einzelnen Hypothekargläubiger, dessen Forderung nach §. 33 im unbestimmten Betrage haftet, ehe noch die Verhandlung wegen Zuweisung des Entlastungskapitales eingeleitet wird, im Aufforderungswege zur ziffermäßigen Liquidirung zu belangen.

VII. Besondere Bestimmungen.

A. Wenn das bezugsberechtigte Gut in Konkurs oder Exekuzion gezogen wird.

§. 59.

Ist das Gut im Exekuzionswege veräußert oder in Konkurs gezogen worden, so ist die Verhandlung über die Zuweisung des Entlastungskapitales von der Exekuzions-, beziehungsweise von der Konkurs-Instanz nach den bestehenden Gesetzen zu pflegen.

Eine bereits ausgesprochene Zuweisung eines Theiles des Entlastungskapitales wird jedoch hierdurch nicht berührt.

B. Für Fideikommisse.

§. 60.

Bei Fideikommißgütern findet die Einvernehmung der Hypothekargläubiger im Sinne der vorstehenden Vorschriften nicht Statt, sondern es ist das Entlastungskapital als Fideikommiß-Surrogatkapital für die abgetretenen und im öffentlichen Buche abzuschreibenden Bezugsrechte des Gutes zu behandeln.

Obligacye wynagrodzenia, mające być wystawionemi dla fideikomisu, należy wydać władzy fideikomisarycznéj, która takowe przyjmie na skład sądowy, a ciężary hypoteczne w księgach depozytowych widocznemi uczyni.

C. Dla dóbr, składających się wyłącznie z praw poborów.

§. 61.

Jeżeli ciało tabularne składa się wyłącznie z takich praw-poborów, które w skutku uwolnienia gruntowego zniesionemi lub wykupionemi być mają, wówczas kapitał wynagrodzenia, wstępujący w ich miejsce, rozdzielonym będzie przez właściwy Sąd rzeczowy tak, jak cena kupna za realność sądownie sprzedaną, zaś ciało to z ksiąg publicznych wraz z wszystkiemi ciężarami wykréślone być powinno.

Rozdzielenie w mowie będące może się także odbywać stopniowo w takiéj mierze, jak wykazanie kapitału wynagrodzenia postępuje; w którymto przypadku zawsze tylko część przekazana tegoż w księdze publicznéj odpisana będzie, dopóki zupełne wykréślenie nie nastąpi.

§. 62.

Jeżeli takie ciało hypoteczne wcale nie jest obciążoném, natenczas wolno jest własnowolnemu posiadaczowi tabularnemu żądać, żeby takowe natychmiast w księgach wykréślonem zostało, tudzież ażeby mu, na zasadzie uzyskanego pozwolenia do wykréślenia, przekazaném został kapitał wynagrodzenia przez władzę administracyjną funduszu wynagrodzenia, bez względu na to, czyli takowy jest wykazaném, czyli téż nie.

D. Dla dóbr, które w księgach publicznych nie są zapisane.

§. 63.

Jeżeli dobra prawo mające, nie są zapisane w żadnéj księdze publicznéj (jak np. kościoły, plebanie i t. p.), niniejsze postanowienia nie mają zastósowania, lecz Komisya krajowa do uwolnienia gruntowego ustanowiona obowiązaną jest co do tego przedmiotu, komu wydanym być ma kapitał wynagrodzenia, znieść się według okoliczności z tą władzą, do któréj według przepisów prawa należy dozór lub kontrola zarządu tym majątkiem.

Die auf das Fideikommiß auszustellenden Grundentlastungs-Schuldverschreibungen sind der Fideikommißbehörde zu übergeben, welche dieselben in gerichtliche Verwahrung zu nehmen und die bücherlichen Haftungen in den Depositenbüchern ersichtlich zu machen hat.

C. Für Güter, welche ausschließend aus Bezugsrechten bestehen.

§. 61.

Besteht ein Landtafel- oder Grundbuchskörper ausschließend aus solchen Bezugsrechten, welche in Folge der Grundentlastung aufgehoben oder abzulösen sind, so ist das an deren Stelle tretende Entlastungskapital von der zuständigen Realgerichtsbehörde, wie der Kaufschilling einer gerichtlich veräußerten Realität zu vertheilen, und sodann die bücherliche Einlage mit allen Haftungen zu löschen.

Diese Vertheilung kann auch nach und nach in dem Maße, als die Ermittlung des Entlastungskapitales fortschreitet, geschehen, in welchem Falle immer nur der zugewiesene Theil des letzteren im öffentlichen Buche abzuschreiben kommt, bis die gänzliche Löschung erfolgt.

§. 62.

Ist ein solcher Gutskörper gänzlich unbelastet, so steht dem eigenberechtigten bücherlichen Besitzer frei, die Löschung desselben sogleich zu begehren und sich auf Grund der Löschungsbewilligung das Entlastungskapital, ob dasselbe schon ermittelt ist oder nicht, von der Verwaltungsbehörde des Entlastungsfondes zuweisen zu lassen.

D. Für Güter, welche in den öffentlichen Büchern nicht eingetragen sind.

§. 63.

Ist das bezugsberechtigte Gut in keinem öffentlichen Buche eingetragen (wie z. B. bei Kirchen, Pfarren u. dgl.), so finden die gegenwärtigen Bestimmungen keine Anwendung, sondern es hat sich die Grundentlastungs-Landeskommission über die Frage, wem das Entlastungskapital auszufolgen sei, nach Umständen mit jener Behörde in's Einvernehmen zu setzen, welcher nach den bestehenden gesetzlichen Vorschriften die Obsorge oder Kontrole über die Vermögensgebarung zusteht.

VIII. Uwolnienie od opłat.

§. 64.

Wszelkie podania, protokóły, dokumenta rozwiązania i wystósowania sądowe, w rozprawach, uskutecznionych na zasadzie niniejszéj ustawy, tudzież wykréślania i adnotacye w księgach publicznych są wolne od opłaty. Edykta, mające być rozpisanemi na zasadzie niniejszéj ustawy, zamieszczane być winny bezpłatnie do dzienników urzędowych.

Powyższe uwolnienia nie rozciągają się wszakże na osobne działanie w drodze prawa o rzeczywistość pretensyj spornych.

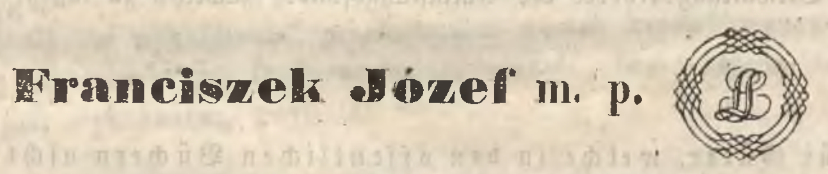
Zmiana patentu z dnia 25. Września 1850. r.

§. 65.

Rozporządzenia objęte w patencie z dnia 25. Września 1850. r., odmienione przez powyższe przepisy, tracą moc obowiązującą.

Ministrowie Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Skarbu mają sobie polecone wykonanie niniejszego patentu.

Dan w Naszém Cesarskiém główném i stołeczném mieście Wiédniu dnia 8. Listopada roku Tysiąc ośmset pięćdziesiątego trzeciego, Naszego panowania w roku piątym.

Franciszek Józef m. p.

Hr. Buol-Schauenstein m. p.

Bach m. p. **Krauss** m. p. **Baumgartner** m. p.

Za najwyższym rozkazem:

Ransonnet m. p.

VIII. Gebührenfreiheit.

§. 64.

Alle Eingaben, Protokolle, Urkunden und gerichtlichen Erledigungen und Ausfertigungen in den auf Grundlage dieses Gesetzes vorzunehmenden Verhandlungen und die dießfälligen Löschungen und Anmerkungen in den öffentlichen Büchern sind gebührenfrei zu behandeln. Die nach Maßgabe dieses Gesetzes zu erlassenden Edikte sind unentgeltlich in die betreffenden Amtsblätter einzuschalten.

Diese Befreiungen erstrecken sich jedoch nicht auf das abgesonderte Rechtsverfahren über die Richtigkeit streitiger Forderungen.

Abänderung des Patentes vom 25. September 1850.

§. 65.

Jene Anordnungen des Patentes vom 25. September 1850, welche durch die vorstehenden Bestimmungen abgeändert erscheinen, haben außer Kraft zu treten.

Die Minister der Justiz, des Innern und der Finanzen sind mit dem Vollzuge dieses Patentes beauftragt.

Gegeben in Unserer kaiserlichen Haupt- und Residenzstadt Wien am achten des Monates November im Eintausend achthundert dreiundfünfzigsten, Unserer Reiche im fünften Jahre.

Franz Joseph m. p. (L. S.)

Gr. Buol-Schauenstein m. p. **Bach** m. p. **Krauß** m. p. **Baumgartner** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:

Ransonnet m. p.

239.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Skarbu z dnia 12. Listopada 1853.,

(Dziennik praw Państwa, część LXXVIII., nr. 238., wydana dnia 24. Listopada 1853.),

obowiązujące w Królestwach Galicyi i Lodomeryi, w Wielkiém Księstwie Krakowskiém i w Księstwie Bukowińskiém,

mocą którego w dodatku do §. 6. najwyższego patentu z dnia 29. Października 1853. r. wydane zostają bliższe postanowienia względem umorzenia powinności, z uwolnienia gruntowego wynikających, przypadających na zobowiązanych.

Stósownie do §. 6. najwyższego patentu z dnia 29. Października 1853. r. ogłasza się następujące bliższe postanowienia względem spłacania kapitałów uwolnienia gruntowego, przypadających na zobowiązanych.

§. 1.

Sposoby spłacenia.

Według §. 6. wspomnionego najwyższego patentu nastąpić może umorzenie kapitałów wraz z procentami (rentą) za uwolnienie gruntów, czyli to tytułem wynagrodzenia, czyli téż wykupna na zobowiązanych przypadających, po upływie jednego roku przez regularne coroczne spłacanie w przeciągu czasu, nie mającego przenosić lat dwudziestu, w sposobie dwojakim, a mianowicie:

1. iż zobowiązany opłacać będzie corocznie rentę (pięcioprocentowe prowizye) od reszty kapitału pozostałéj z końcem upłynionego roku administracyjnego, i oprócz tego dwudziestą część kapitału wynagrodzenia, który na początku terminu, w §. 6. ustanowionego, dłużnym pozostał; albo téż

2. w ten sposób, iż kapitał wynagrodzenia wraz z procentami, przypadającemi od niego aż do zupełnego umorzenia, zamienionym zostanie na więcéj równych rat rocznych (renty umarzające), i przez opłacenie tychże kilkoletnich niezmiennych rent umarzających kapitał wraz z procentami umorzonym zostanie.

§. 2.

Tablica rent umarzających *A*.

Załączenie pod *A*.

W tablicy pod *A*. załączonéj wykazane są renty umarzające, przez których roczną opłatę kapitał w piérwszéj kolumnie wyszczególniony w 5, 10, 15, lub w 20 latach wraz z procentami w nich objętemi umorzonym być może.

239.

Verordnung der Ministerien des Innern und der Finanzen vom 12. November 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXXVIII. Stück, Nro. 238, ausgegeben am 24. November 1853),

wirksam für die Königreiche Galizien und Lodomerien, das Großherzogthum Krakau und das Herzogthum Bukowina,

mit welcher im Nachhange des §. 6 des Allerhöchsten Patentes vom 29. Oktober 1853 die näheren Bestimmungen über die Tilgung der zur Last der Verpflichteten ermittelten Grundentlastungs-Schuldigkeiten erlassen werden.

Dem §. 6 des Allerhöchsten Patentes vom 29. Oktober 1853 gemäß werden folgende nähere Bestimmungen über die Einzahlung der den Verpflichteten zur Last ermittelten Grundentlastungs-Kapitalien bekannt gemacht.

§. 1.

Arten der Einzahlung.

Nach dem §. 6 des bezogenen Allerhöchsten Patentes kann die Tilgung der zur Last der Verpflichteten ermittelten Grundentlastungs-, Entschädigungs- und Ablösungs-Kapitalien sammt Zinsen (Rente) nach Ablauf einer Einjährigen Frist durch regelmäßige jährliche Abstattung innerhalb eines Zeitraumes, der zwanzig Jahre nicht überschreiten darf, in doppelter Art erfolgen, und zwar:

1. dadurch, daß der Verpflichtete jährlich die Rente (5perzentigen Zinsen) des mit Schluß des abgelaufenen Verwaltungsjahres verbliebenen Kapitalsrestes und überdieß den zwanzigsten Theil des Entlastungskapitales, welches er bei Eintritt der im §. 6 festgesetzten Frist noch schuldet, bezahlt; oder

2. dadurch, daß das Entlastungskapital sammt den davon bis zur gänzlichen Tilgung entfallenden Zinsen in mehrere gleiche Jahresraten (Amortisazionsrenten, Annuitäten) umgewandelt, und durch Zahlung dieser mehrjährigen unveränderlichen Amortisazionsrenten oder Annuitäten Kapital und Zinsen getilgt wird.

§. 2.

Tabelle der Annuitäten A.

Die Tabelle A enthält die Amortisazionsrenten, durch deren jährliche Zahlung der in der ersten Kolumne angesetzte Kapitalsbetrag in 5, in 10, in 15 oder in 20 Jahren nebst den darin mitbegriffenen Zinsen getilgt werden kann. Beilage A.

§. 3.

Umorzenie przez opłacanie rent umarzających zależy od wyboru zobowiązanych.

Komu Komisya okręgowa uwolnienia gruntowego wskazała do zapłacenia kapitał wynagrodzenia lub wykupna, może sobie obrać rodzaj umorzenia takowego przez opłacanie rent umarzających, a następnie żądać, żeby dług jego w kapitale wraz z procentami zamienionym został na 5, 10, 15 lub 20 rent umarzających, które od początku następującego roku administracyjnego corocznie płacić będzie obowiązanym.

§. 4.

Przed jaką władzą wybór ten oświadczyć należy.

Żądanie powyższe należy oświadczyć ustnie przed Komisyą okręgową uwolnienia gruntowego w ciągu rozprawy.

Komisya okręgowa uwolnienia gruntowego przyjmie rzeczone oświadczenie do protokółu, i przedłoży takowy równocześnie z operatem uwolnienia gruntowego Komisyi ministeryalnéj.

Komisya ministeryalna ustanowi co do cyfry kapitał wynagrodzenia lub wykupna, przypadający na zobowiązanego, nakaże takowy wpisać do ksiąg c. k. urzędu poborowego, który pobiéra podatki z gruntu, na którym ciąży dług za uwolnienie gruntowe, i zawiadomi c. k. urząd poborowy, iż zobowiązanemu pozwolona została zamiana na renty umarzające 5-, 10-, 15-, lub 20letnie, oraz dołączy nakaz, ażeby w tym przedmiocie dokument wolny od opłaty wystawionym został.

§. 5.

Warunek uczynienia zadosyć temu żądaniu.

Urząd podatkowy winien, zanim przystąpi do wystósowania dokumentu, sprawdzić rzeczywistą ilość kapitałów mających być zamienionemi, przez przejrzenie ksiąg urzędowych, tudzież dowodów, przez stronę okazanych, jako też przez wysłuchanie onéjże, usunąć mogące zachodzić trudności i nastawać na to, ażeby wszystkie raty kapitału i renty zapadłe do roku administracyjnego, z którym renty umarzające bieżéć mają, jeszcze przed wystósowaniem dokumentu w gotowiźnie spłaconemi zostały.

Że to uskutecznioném zostało, i wypłacaniu kwoty kapitału zamienionéj na renty umarzające nic w drodze nie stoi, urząd podatkowy na dokumencie poświadczyć jest obowiązanym.

§. 3.

Die Tilgung durch Annuitäten hängt von der Wahl der Verpflichteten ab.

Jeder, welchem von der Grundentlastungs-Bezirkskommission ein Entschädigungs- oder Ablösungskapital zum Ersatze ermittelt worden ist, kann für dasselbe die Tilgungsart durch Amortisazionsrenten wählen und sohin begehren, daß seine Grundentlastungs-Kapitalschuld sammt Interessen vom Beginne des nächsten Verwaltungsjahres an in 5, 10, 15 oder 20 jährlich zu zahlende Amortisazionsrenten umgewandelt werde.

§. 4.

Behörde, wo die Wahl zu erklären.

Dieß Begehren ist bei der Grundentlastungs-Bezirkskommission im Zuge der Verhandlung mündlich anzubringen.

Die Grundentlastungs-Bezirkskommission nimmt diese Erklärung zu Protokoll, und legt solches gleichzeitig mit dem Entlastungs-Operate der Ministerialkommission vor.

Diese stellt die Ziffer der dem Verpflichteten zur Last ermittelten Entschädigungs- oder Ablösungskapitalien richtig, läßt dieselben bei dem k. k. Steueramte, welches von dem Gute, auf dem die Grundentlastungs-Schuld haftet, die Steuern einhebt, in Vorschreibung bringen, und verständiget das k. k. Steueramt, daß dem Verpflichteten die Umwandlung in 5-, 10-, 15- oder 20jährige Annuitäten bewilliget wurde, mit der Weisung, hierüber eine Urkunde gebührenfrei auszufertigen.

§. 5.

Bedingung der Willfahrung des Begehrens.

Das Steueramt hat, ehe es zur Ausfertigung der Urkunde schreitet, die Richtigkeit der umzuwandelnden Kapitalien durch Einsicht in die Amtsbücher und die von der Partei mitgebrachten Behelfe, sowie durch Vernehmung der Letzteren zu konstatiren, allenfällige Anstände zu beheben und darauf zu dringen, daß alle bis zu dem Verwaltungsjahre, mit welchem die Annuität beginnen soll, verfallenen Kapitalsraten und Renten vor Ausfertigung der Urkunde bar eingezahlt werden.

Daß dieß geschehen und der in Annuitäten umgewandelte Kapitalsbetrag liquid sei, muß das Steueramt auf der Urkunde bestätigen.

§. 6.

Zobowiązani zaś, którzy przy rozprawie nad uwolnieniem gruntowém nie uzyskają zamiany na renty umarzające, oświadczają tém samém na mocy §. 6. powołanego najwyższego patentu z dnia 29. Października 1853. r., iż obiérają rodzaj umorzenia, wyszczególniony w §. 1. pod 1. niniejszego rozporządzenia, przetoż winni są od początku następującego roku administracyjnego:

a) opłacać do funduszu wynagrodzenia dwudziestą część winnego jeszcze w tym czasie kapitału wynagrodzenia, tudzież

b) opłacać corocznie pięcioprocentowe prowizye, obliczone od reszty kapitału, pozostałéj z końcem upłynionego roku administracyjnego, aż do zupełnego jéj umorzenia.

§. 7.

Nawet tym zobowiązanym, którzy względnie wypłacania podlegają postępowaniu, przepisanemu w paragrafie poprzedzającym, wolno jest w przeciągu piérwszych lat 15, wyznaczonych im do umarzania kapitału, żądać kiedykolwiek od c. k. urzędu podatkowego, ażeby z początkiem następującego roku administracyjnego reszta kapitału wraz z procentami zamienioną została na roczne raty umarzające, według tablicy *A.*, na tyle jeszcze lat, ile im według dawniejszego sposobu spłacenia jeszcze pozostawało.

Na wniesione takie prośby należy postępować stósownie do §. 5. niniejszego rozporządzenia.

§. 8.

Termina wypłaty.

Jakakolwiek powinność roczna przypada do uiszczenia według jednego lub drugiego w §. 1. wspomnionego rodzaju umorzenia (§. 6. *a)* i *b)*), takowa opłaconą być musi do urzędu podatkowego na rachunek funduszu wynagrodzenia w cztérech równych ratach kwartalnych najdaléj 15. Grudnia, 15. Marca, 15. Czerwca i 15. Września każdego roku administracyjnego, dla uniknienia środków przymusu, przepisanych pod względem ściągania podatku gruntowego, i opłacania procentów za zwłokę po pięć od sta, od dnia zapadłéj raty aż do jej zapłacenia.

§. 9.

Urzędy podatkowe obowiązane są, przyjmować raty kwartalne powinności rocznéj przed ich zapadnieniem, równie jak częściowe przedpłaty na jednę lub

§. 6.

Jene Verpflichteten, welche bei der Grundentlastungs-Verhandlung die Umwandlung in Annuitäten nicht erwirken, erklären dadurch zu Folge §. 6 des bezogenen Allerhöchsten Patentes vom 29. Oktober 1853, daß sie die im §. 1 dieser Verordnung sub 1 angeführte Tilgungsart wählen, und sind sohin verpflichtet, vom Beginne des nächsten Verwaltungsjahres an:

a) den zwanzigsten Theil des in diesem Zeitpunkte noch schuldigen Entlastungs-Kapitales, und

b) die fünfperzentigen, von der Höhe des mit Schluß des abgelaufenen Verwaltungs-Jahres verbliebenen Kapitalsrestes zu berechnenden Zinsen jährlich bis zur gänzlichen Tilgung dem Entlastungsfonde zu bezahlen.

§. 7.

Auch diesen Verpflichteten, welche bezüglich der Einzahlung nach dem vorangehenden Paragraphe zu behandeln sind, wird gestattet, innerhalb der ersten, für ihre Kapitals-Tilgung laufenden 15 Jahre bei dem k. k. Steueramte wann immer zu begehren, daß vom Beginne des nächsten Verwaltungsjahres ihre restliche Kapitalsschuld sammt Interessen in jene der nach Tabelle A. zulässigen Jahres-Annuitäten umgewandelt werde, welche höchstens so viele Jahre beträgt, als ihnen bei der früheren Tilgungsart noch zu Guten kommen.

Ueber derlei Ansuchen ist nach Vorschrift des §. 5 dieser Verordnung zu verfahren.

§. 8.

Zahlungstermine.

Die nach jeder der im §. 1 erwähnten Tilgungsarten entfallende Jahresschuldigkeit (§. 6 a) und b) muß in jedem Verwaltungsjahre in vier gleichen Quartalsraten spätestens mit 15. Dezember, 15. März, 15. Juni und 15. September bei Vermeidung der für die Einbringung der Grundsteuer bestehenden Zwangsmittel und fünfperzentiger Verzugszinsen vom Verfalls- bis zum Erlagstage, bei dem Steueramte für Rechnung des Entlastungsfondes bezahlt werden.

§. 9.

Die Steuerämter sind verpflichtet, die Quartalsraten der Jahresschuldigkeit vor deren Verfallszeit, sowie auch theilweise Vorausbezahlungen auf eine oder die andere

drugą ratę kwartalną, i wszelkie spłaty pokwitować w książeczkach opłaty za uwolnienie gruntowe.

§. 10.

Każdy zobowiązany może zapłacić z góry jednę lub więcéj rent umarzających, podobnie jak jednę lub więcéj rat kapitału (§. 6. *a)*.

Przedpłaty na kapitał wtenczas tylko pociągają za sobą stósowne zmniejszenie procentu w następującym roku administracyjnym, jeżeli spłaconemi zostaną w ciągu trzech piérwszych kwartałów roku administracyjnego.

Podobne przedpłaty kontrolor winien zaasygnować, zaś poborca podatków jako zapłatę na rachunek do dziennika zaciągnąć.

§. 11.

Urzędy podatkowe obowiązane są, w przeciągu dni trzech po upływie każdego miesiąca, przesłać do Dyrekcyi funduszu wynagrodzenia

a) spisane dokumenta na opłacanie rent rocznych, tudzież

b) wykaz tych zobowiązanych, którzy podlegają postępowaniu przepisanemu w §. 6. niniejszego rozporządzenia, przy wyszczególnieniu resztujących kapitałów.

Podobnież wkłada się obowiązek na urzędy podatkowe, ażeby każdéj stronie zapisywały do książeczki opłat za uwolnienie gruntowe uczyniony przez nią wybór opłacania rent umarzających.

§. 12.

Dyrekcya funduszu wynagrodzenia winna jest, nadesłane dokumenta rent umarzających, tudzież wykazy zobowiązanych, podlegających postępowaniu na zasadzie §. 6. niniejszego rozporządzenia oddać do buchalteryi do sprawdzenia, uchylić trudności mogące zachodzić, i nakazać, ażeby należyte zapisanie w księgach rachunkowych funduszu wynagrodzenia, sumarycznie prowadzić się mających, stósownie do obydwóch rodzajów umorzenia nastąpiło.

§. 13.

Po uskutecznionem zapisaniu w księgach należy wystawić urzędom podatkowym potrzebne nowe asygnacye do pobiérania świadczeń rocznych; zaś urzędy podatkowe winny wystawić stronom książeczki opłaty za uwolnienie gruntowe, mające obejmować powinności roczne, według obranego przez nie rodzaju umorzenia.

Quartalsrate anzunehmen, und alle Zahlungen in den Grundentlastungs-Zahlungsbücheln der Verpflichteten abzustatten.

§. 10.

Jeder Verpflichtete kann einen oder mehrere Jahresbeträge seiner Annuität, sowie eine oder mehrere Kapitalsraten (§. 6, a) vorhinein bezahlen.

Vorausbezahlungen der letzteren Art haben die verhältnißmäßige Abminderung der Zinsen vom nächsten Verwaltungsjahre nur dann zur Folge, wenn sie im Laufe der ersten drei Quartale des Verwaltungsjahres entrichtet werden.

Diese Vorauszahlungen sind vom Kontrolore anzuweisen, und vom Steuer-Einnehmer als à Konto-Zahlung zu journalisiren.

§. 11.

Jedes Steueramt ist verpflichtet, drei Tage nach Ablauf jedes Monates

a) die aufgenommenen Annuitäten-Urkunden verzeichnet, und

b) einen Ausweis jener Verpflichteten, welche nach §. 6 dieser Verordnung zu behandeln sind, unter Anführung der restlichen Kapitalien an die Direkzion des Entlastungsfondes einzusenden.

Auch wird den Steuerämtern zur Pflicht gemacht, die geschehene Wahl der Annuität jeder Partei in ihr Grundentlastungs-Zahlungsbüchel einzutragen.

§. 12.

Die Direkzion des Entlastungsfondes hat die eingelangten Annuitäten-Urkunden und die Verzeichnisse der nach §. 6 dieser Verordnung zu behandelnden Verpflichteten durch die Buchhaltung prüfen zu lassen, hervorkommende Anstände zu beheben, und die nöthige Vorschreibung in den nach den beiden Tilgungsarten abgesondert summarisch zu führenden Kontibüchern des Entlastungsfondes zu verfügen.

§. 13.

Nach geschehener Vorschreibung in den Büchern sind die erforderlichen neuen Anweisungen zur Einhebung der Jahresleistungen an die Steuerämter auszufertigen, welche den Parteien die Jahresschuldigkeiten nach der gewählten Tilgungsart enthaltende Grundentlastungs-Zahlungsbücheln zu erfolgen haben.

§. 14.

Każdemu zobowiązanemu, który książeczką opłaty za uwolnienie gruntowe wykaże się, iż uiścił zupełnie wszystkie powinności roczne, Dyrekcya funduszu wynagrodzenia winna jest wystawić na żądanie jego kwit główny zrzeczenia się, zdolny do wykreślenia obowiązku ich z ksiąg publicznych.

To nastąpić powinno także wtedy, jeżeli zobowiązany umorzył zupełnie kapitał wynagrodzenia lub wykupna jeszcze przed terminem prawnie zakreślonym.

Bach m. p. **Baumgartner** m. p.

§. 14.

Jedem Verpflichteten, welcher durch das Grundentlastungs-Zahlungsbüchel die geschehene gänzliche Tilgung aller Jahresschuldigkeiten nachweiset, muß von der Direkzion des Entlastungsfondes über Begehren die löschungsfähige Haupt- und Verzichtsquittung erfolgt werden.

Dieß hat auch dann zu geschehen, wenn der Verpflichtete das Entschädigungs- oder Ablösungskapital noch vor dem gesetzlichen Endtermine gänzlich getilgt hat.

Bach m. p. **Baumgartner** m. p.

Załączenie A.

T a b l i c a.

wykazująca renty umarzające, przez których roczne opłacanie kwota kapitału, wyszczególniona w pierwszéj kolumnie, wraz z objętemi w nich procentami, w 5, 10, 15 lub 20 latach umorzoną być może.

Kwota kapitału	Roczna renta umarzająca do umorzenia kapitału wraz z procentami w							
	5		10		15		20	
	l a t a c h							
złr.	złr.	kr.	złr.	kr.	złr.	kr.	złr.	kr.
5	1	$9^{3}/.$	—	$38^{9}/.$	—	$28^{6}/.$	—	$24^{1}/.$
10	2	$18^{6}/.$	1	$17^{7}/.$	—	$57^{8}/.$	—	$48^{1}/.$
20	4	$37^{2}/.$	2	$35^{4}/.$	1	$55^{6}/.$	1	$36^{3}/.$
30	6	$55^{8}/.$	3	$53^{1}/.$	2	$53^{4}/.$	2	$24^{4}/.$
40	9	$14^{4}/.$	5	$10^{8}/.$	3	$51^{2}/.$	3	$12^{6}/.$
50	11	$33^{0}/.$	6	$28^{5}/.$	4	$49^{0}/.$	4	$0^{8}/.$
60	13	$51^{6}/.$	7	$46^{2}/.$	5	$46^{8}/.$	4	$48^{9}/.$
70	16	$10^{2}/.$	9	$3^{9}/.$	6	$44^{6}/.$	5	$37^{1}/.$
80	18	$28^{8}/.$	10	$21^{6}/.$	7	$42^{4}/.$	6	$25^{2}/.$
90	20	$47^{4}/.$	11	$39^{3}/.$	8	$40^{2}/.$	7	$13^{4}/.$
100	23	$5^{9}/.$	12	$57^{0}/.$	9	$38^{0}/.$	8	$1^{5}/.$
200	46	$11^{8}/.$	25	$54^{0}/.$	19	$16^{1}/.$	16	$3^{0}/.$
300	69	$17^{7}/.$	38	$51^{1}/.$	28	$54^{2}/.$	24	$4^{3}/.$
400	92	$23^{6}/.$	51	$48^{1}/.$	38	$32^{2}/.$	32	$5^{8}/.$
500	115	$29^{3}/.$	64	$45^{1}/.$	48	$10^{3}/.$	40	$7^{3}/.$
1000	230	$58^{5}/.$	129	$30^{2}/.$	96	$20^{5}/.$	80	$14^{6}/.$

Beilage A.

Tabelle,

enthaltend die Amortisazions-Renten (Annuitäten), durch deren jährliche Zahlung der, in der ersten Kolumne angesetzte Kapitalsbetrag, nebst den darin mitbegriffenen Zinsen, in 5, 10, 15 oder 20 Jahren getilgt werden kann.

Kapitals-Betrag	Jährliche Amortisazions-Renten zur Tilgung des Kapitales sammt Interessen in							
	5		10		15		20	
	Jahren							
fl.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
5	1	$9^{3}/.$	—	$38^{9}/.$	—	$28^{6}/.$	—	$24^{1}/.$
10	2	$18^{6}/.$	1	$17^{7}/.$	—	$57^{8}/.$	—	$48^{1}/.$
20	4	$37^{2}/.$	2	$35^{4}/.$	1	$55^{6}/.$	1	$36^{3}/.$
30	6	$55^{8}/.$	3	$53^{1}/.$	2	$53^{4}/.$	2	$24^{4}/.$
40	9	$14^{4}/.$	5	$10^{8}/.$	3	$51^{2}/.$	3	$12^{6}/.$
50	11	$33^{0}/.$	6	$28^{5}/.$	4	$49^{0}/.$	4	$0^{8}/.$
60	13	$51^{6}/.$	7	$46^{2}/.$	5	$46^{8}/.$	4	$48^{9}/.$
70	16	$10^{2}/.$	9	$3^{9}/.$	6	$44^{6}/.$	5	$37^{1}/.$
80	18	$28^{8}/.$	10	$21^{6}/.$	7	$42^{4}/.$	6	$25^{2}/.$
90	20	$47^{4}/.$	11	$39^{3}/.$	8	$40^{2}/.$	7	$13^{4}/.$
100	23	$5^{9}/.$	12	$57^{0}/.$	9	$38^{0}/.$	8	$1^{5}/.$
200	46	$11^{8}/.$	25	$54^{0}/.$	19	$16^{1}/.$	16	$3^{0}/.$
300	69	$17^{7}/.$	38	$51^{1}/.$	28	$54^{2}/.$	24	$4^{3}/.$
400	92	$23^{6}/.$	51	$48^{1}/.$	38	$32^{2}/.$	32	$5^{8}/.$
500	115	$29^{3}/.$	64	$45^{1}/.$	48	$10^{3}/.$	40	$7^{3}/.$
1000	230	$58^{5}/.$	129	$30^{2}/.$	96	$20^{5}/.$	80	$14^{6}/.$